

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ХВЪРЛЕНИЯТ ЗАР НА СЪБЛАЗЪНТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с хвърления зар на съблазънта	9
2. Видението със златния пръстен на съблазънта	21
3. Видението със златната корона на съблазънта	28
4. Видението със златната огърлица на съблазънта	37
5. Видението със златната лупа на съблазънта	46
6. Видението със златната чаша на съблазънта	55
7. Видението със златния рог на съблазънта	65
8. Видението с Меча на Божия Яростен Гняв	77

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Завършва една трудна и твърде изнурителна за мен година. Година в която Господ Исус Христос благоволи да ми даде най-дълбоките и най-освобождаващи пророчески видения. Година, която дяволът ще помни повече от много други години в тъмното си битие. И най-вече – година, в която Исус ми даде да бъда с Него в Гетсиманската градина, на Галилейския Хълм, и до самото Божие Светилище, където ръцете ми докоснаха Венеца на Славата. Тази Христова Благодат беше много позобилна, отколкото бих могъл да поискам или да си представя. Но едновременно с нея дойде и гонение, което съвсем точно бих определил като сатанински ужас против сърцето ми и живота ми. Всъщност – слугата Господен следва съдбата си и върши всичко, което Господарят му е записал във великите Си планове. А в тези планове влиза и книгата, която ти ще прочетеш сега. Това е книга за тъмния и беззаконен камък Сатана, от когото Бог Отец отне Огъня Си и Святостта Си, като запечата стените му с шест съдбоносни символа на лукавството и съблазънта.

Много пъти през годините, докосвайки се до дълбочините на Божията Мъдрост, аз се опитвах да си представя що ще рече това, че погледнати духовно ние сме камъни. Как така камъни? Защо точно камъни? В крайна сметка, ако в Небесното Царство сме духове, или **”като ангели на небесата”** според истинските думи на Исус, то как тези духове, които имат уникални духовни тела, в един момент се оказват камъни, които се съграждат един с друг, а Святият Дух ги изпълва за да станат Божий Храм?

Как, наистина, става това?

Нужен е отговор на този въпрос, преди да продължа с виденията, които касаят тъмния камък на лукавството и съблазънта. Защото всички ние трябва да имаме не просто нужната вяра, но самото скъпоценно знание за камъните. Не мисли, скъпи ми братко, че мога да извадя отговора на такъв въпрос от собственото си сърце. Нищо подобно! Отговорите са в Исус, понеже Той е Истинската Светлина, Която осветлява живота на всеки

човек. Затова и аз, коленичил пред тази Светлина, изрекох думите, които малцина биха изrekli пред Него:

“Защо ни виждаш като камъни, Исусе? Няма ли всеки от нас своята уникалност и неповторимост, за да бъде различен от другия в духа си? Как тогава, погледнати духовно, ние се превръщаме в камъни, които се съграждат върху Тебе?”

През годините аз съм задавал много въпроси на моя Господ, но зная че този последният беше един от най-дълбоките. И ето, че Исус ми проговори, като казваше:

“Аз непременно ви виждам като камъни! Въпреки, че сте уникални и неповторими. Въпреки, че един от друг сте различни, то пак събрани в Святия Дух имате съдбата да се превърнете в живи и скъпоценни камъни. И нека това не те учудва, защото Аз ще ти дам отговор на въпроса, който терзае сърцето ти. Защото отговорът за това, че сте камъни, се намира в Истината и Любовта на Моя Бог и Отец. Каж ми тогава – какво е Истината и какво Любовта?”

“О, Исусе! Истината е Светлината на Духа! Тя е съвкупност от знанието и познанието, което имаме за всичко, което е в Тебе, и за останалото, което е вън от Тебе! А колкото до Любовта – тя е Огънят на Духа, който ни свързва, за да бъдем едно с Бога!”

“Добре го каза, слуго Мой! Наистина е така! Но ти сега помисли как се разпространява Светлината. Не е ли всеки лъч от Светлина идеално прав? И ако в творенията на Отца и Сина Светлината преминава по права линия, то за колко нейни проявления ти говори Словото Ми? Виж какво ти казва Апостолът Ми Павел в “Посланието към Ефесяните”...”

Думите на Исус бяха като отваряне на ослепително бяла врата за сърцето ми. Ето защо, уловил думите на Павел в сърцето си, аз Му отговорих, казвайки:

“О, Господи мой! Апостолът Ти ни е казал следното:

“...чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината,

височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота...”¹

И аз, като разсъждавам над тези апостолски думи, виждам три проявления на Светлината. Първото – в широчината. Второто – в дължината. И третото – във височината и дълбочината, които са все една линия, тръгваща от дълбокото на сърцата ни и стигаща до високото в Сион...”

“Проумей тогава тия последни думи, които Ми цитира. Защото Павел казва на всички ви да се изпълните в цялата Божия пълнота. А когато имаш три мерки – широчина, дължина и височина, то с тях не се ли образува камък с шест идеални стени? Разбираш ли, че вие ставате камъни точно тогава, когато се изпълните с Божията пълнота? Защото Отец Ми е поставил граници на пълнотата Си за всеки от вас. Точно така, както един мех не може да бъде напълнен повече, отколкото е вместимостта му, така и един дух има граници на пълнотата си в познаването на Бога и при утвърждаването в Неговия Свят Дух. И когато това познаване и утвърждаване се случат и изпълнят в живота на човека, то тогава от духовното му естество блести Светлина, която идеално запълва границите на широчината, дължината и височината.

И ето това е духовният камък, слуго Мой! Божията пълнота, която ви изпълва с всичката Любов и Истина, с които трябва да се съградите в Божия Храм!

А ти сега помисли и Ми кажи! Не ти ли показах виденията и откровенията за Мъдростта на Агур? Не видя ли ти там, че височината е Мъдростта, а дълбочината е Смирението? И не ти ли дадох да гледаш през всичките стени на камъните на Божието разпознаване? Ето, напомням на всичките Божии чеда, които от години храня и утвърждавам чрез пророка Си, никога да не забравят книгата за “Мъдростта на Агур”, защото тя остава възможно най-скъпоценният от всичките Божии дарове, които сте

¹ (Ефесяни 3:17-19)

получавали от Мене. А сега нека вече да поговоря с теб за тъмния камък, който е самият дявол и Сатана.

Как мислиш, слуго Мой? Защо в крайна сметка дяволът падна от Небето? Защо този, който беше съвършен по хубост и пълен с мъдрост, и ходеше сред огнените камъни на Хълма Сион, в един момент просто падна и изгуби Духа на Бога и Отца? Какво се случи с камъка му?

Или още по-точно - къде изчезна пълнотата, с която Отец Ми беше обдарил най-великолепния и най-засеняващия от херувимите Си? Защо този, който беше най-високо, падна най-ниско?"

В самите въпроси на моя Спасител блестеше толкова много Светлина, щото за сърцето ми не беше никак трудно просто да стои отворено и тя да влиза в него. Ето защо аз отговорих на Исус, като Му казах:

"Господи мой! От всичкото знание, което улавям от Духа Ти, аз осъзнавам, че падението на Сатана започна с третия от лъчите на Светлината Ти. Този лъч, който е отгоре-надолу и касае височината и дълбочината. Защото отгоре е Мъдростта, а отдолу е Смирението. Сатана се възгордя и по този начин лъчът на камъка му се срути, понеже Смирението е тъкмо обратното на гордостта. А тогава и Божията Мъдрост изчезна от сърцето му, тъй щото се изпълни писаното:

"Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти разврати мъдростта си поради блясъка си..."²

А след първия лъч, който е отгоре-надолу, дяволът изгуби и вторият лъч, който е напред-назад. Защото пред него се събра опашка от ангели-поклонници, а зад него се появи измамна амбиция, която допълнително разврати и поквари сърцето му. И тогава опашката от поклонници отпред, му стана опашка отзад, тъй щото той справедливо беше наречен змия в първата книга от Божието Слово, и змей в книгите на пророците, дошли по-отпосле. Така, изгубил височината и дължината на камъка си, дяволът изгуби и третият лъч, който е широчината и представлява наляво-надясно. Защото от лявата страна се надигна сърцето на Сатана, а отдясно десницата му омърси Божиите светилища, според както е писано:

² (Езекиил 28:17)

“Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез неправедната си търговия; затова извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те обърнах на пепел по земята пред очите на всички, които те гледат...”³

Докато говорех, вдъхновен от Духа Му, Исус ме гледаше и се усмихваше. А след това Той отново отвори устните Си, като ми казваше:

“Запомни думите си, понеже са Слово на Святия Дух, изпълнил сърцето ти. И нека всичките Божии чеда да знаят, че именно това е падението на дявола:

Камъкът Сатана падна от високото в дълбокото, понеже презря смирението с гордост и разврати мъдростта си с безумие!

Камъкът Сатана изгуби дължината на Божията пълнота, понеже намрази Божията Благодат и стана търговец в сърцето си, като си направи опашка от поклонници!

Камъкът Сатана изгуби широчината на Божията пълнота, понеже намрази Божието царуване! И като помрачи помислите на сърцето си, посегна с ръка на Божия Престол!

А когато някой е изгубил височината, дължината и широчината, то такъв е престанал да бъде Божий камък, и се е превърнал в тъмен камък на всякакво нечестие, на всякакво лукавство и на всякаква съблазън.

Разбираш ли сега в каква пророческа книга е решил да те посвети твоят Господ? Разбират ли всичките Ми братя и сестри, че Небето вече не моли и призовава, но заповядва да се утвърдите като Божии камъни, за да превъзмогнете на последните сатанински напъни за развърщаване и погубление на целия свят?

Къде ще бъдеш ти, Църкво Моя? Храм на Хълма Господен или потъмняла сграда в долината на съблазънта? Не казах ли Аз на Моите камъни, че са виделината на света? И не ги ли предупредих, че като Господни камъни, могат да се съградят само на Господния Хълм?

³ (Езекиил 28:18)

Защо тогава мнозина предпочетоха долината, а не Светлината на Небесния Ерусалим? Не затова ли, понеже бяха съблазнени от лукавството на дявола, което не са могли да забележат и разпознаят? Нека виденията, които ще дам на пророка Си в тази книга, скоро да отрезвят и събудят всички, които спят. За да станат и напуснат мястото, където са били измамани, съблазнени и пленени.

Аз, Светлината от Хълма Сион, все още говоря и не млъквам!”

1. ВИДЕНИЕТО С ХВЪРЛЕНИЯ ЗАР НА СЪБЛАЗЪНТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Само Господ, на Когото служа със сърцето си, може да ти потвърди какво коства на пророка Му написването на страниците от тази книга. Само Исус може да ти каже, че по Собствената Си Воля и Личен избор реши да противопостави един от Сионските Си камъни срещу търкалящия се зар на лукавството и съблазънта. И стана така, че срещу стените на моя камък, сиреч, на Божията пълнота, в която съм бил утвърден през годините, дойдоха стените на тъмния камък Луцифер. А при такъв духовен сблъсък на стена срещу стена отеква резонанс, който сърцето ми усети изцяло като ужас и натиск до пръсване. Може би ще ме попиташ как издържах. Или откъде намерих вяра, за да не отстъпя назад. А аз ще ти кажа, че от книгата за **“Тъмната сянка на човекоубиеца”** в сърцето ми останаха паметни Христови думи, които няма да забравя до грабването ми от Господа или до края на земните си дни, когато и да се случи той. Тези думи на Исус гласят следното:

“Ужас надвива над ужас!”

И ако някой ми каже, че дяволът е ужасен дух, аз ще се съглася, че това е така. Да, разбира се! Сатана е твърде ужасен! Дотолкова, щото в “Книгата Йов” той е наречен **“цар на ужасите”**⁴. Но ако друг е последвал моя Господ в тъмните адски подземия, за да види как Камъкът от Сион кара дявола да трепери и да се ужасява, то тогава Исус е по-голям ужас за дявола, отколкото дяволът е ужас за моето сърце. Тъй щото наистина Ужасът от Сион надвива на ужаса от ада. И ако чрез Своята изобилна Благодат Господ ме направи да Го опознавам и преоткривам в сто и тридесет пророчески книги, то тогава стените на моя камък наистина са достатъчни, за да издържат на личния ми сблъсък със Сатана.

И така, братко мой, ако обърнеш внимание на заглавието на тази първа глава от книгата, в нея аз ще говоря за хвърления зар на лукавството и съблазънта. Казвам “зар” и ще те помоля да имаш отношение към дявола именно като към “зар”. Защото на Сатана никак не му подхожда да бъде

⁴ (Йов 18:14)

наричан "камък". Нещо повече – той беснее срещу всички, които Господ благоволи да нарича **"камъни"**. Нека тогава да ти напомня един знаменателен случай от "Евангелието на Матей", който съм сигурен, че си чел многократно, но едва ли си влагал в прочитането смисъла, който ще получиш сега. Ето и самият случай.

Господ върви с учениците Си в околностите на Кесария Филипова и в един момент спира, като ги пита:

"Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?" ⁵

Следват различни човешки отговори:

"Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък - Илия; а други - Еремия, или един от пророците..." ⁶

Точно тогава Исус поглежда в Святия Дух на Бога и Отца и вижда как Отческата ръка се спуска и погалва сърцето на Симон. Нещо повече – рибарят заблестява от Божията пълнота именно като камък. А Господ отново задава въпроса Си:

"Но според както вие казвате, Кой съм аз?" ⁷

И тогава камъкът, погален и посочен от Отческата ръка, изговаря думите:

"Ти Си Христос, Син на Живия Бог..." ⁸

Развълнуван в Духа Си, Исус се усмихва и прегръща ученика Си. А след това му проговаря, казвайки:

"Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата. Пък и аз ти казвам, че ти си Петър (камък) и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят..." ⁹

Симон все още не разбира пълнотата на Господните думи, нито защо е бил наречен Петър. Но там, на известно разстояние от Исус и учениците Му, стои Сатана. Стои онази старовременна змия, която има самочувствието, че е единственият камък, достоен да бъде забелязан. Змията вече се

⁵ (Матей 16:13)

⁶ (Матей 16:14)

⁷ (Матей 16:15)

⁸ (Матей 16:16)

⁹ (Матей 16:17-18)

страхува, че Небесният Отец започва да утвърждава Свои камъни по земята. Камъни, които ще смачкат главата ѝ. Камъни, които ще разрушат царството ѝ. Камъни, които ще се съградят като Свят Храм върху Скъпоценния Камък от Сион. Точно тогава Сатана решава да изиграе коварната си роля на търкалящ се зар. И като бди и внимателно слуша думите, които Христос говори на учениците Си, издебва момент когато с една от стените си докосва стената на Петровия камък. А това е стената на съблазняващата му корона. Така ученикът Петър, не усетил присъствието на дяволската стена, започва да вижда Исус като цар на Израил. Като Един, Който ще се възцари на мястото на омразния Ирод и ще обедини целия народ. Но ето, че ушите му скоро чуват друго от устните на Исус. Защото Божият Син пророкува, че ще бъде предаден, бичуван, поруган, осъден, разпнат и убит. И на третия ден след смъртта Си ще възкръсне.

О, това е недопустимо за съблазнения Петър! Той вижда Божия Син като бъдещ цар на Израеля, Който е дошъл, за да освободи евреите от омразния Рим. Ето защо, хванал ръката на Господа, той започва да Го дърпа и да Го мъмри, казвайки:

“Бог да Ти се смили, Господи; това никак няма да стане с Тебе...”¹⁰

Точно тогава Исус се обръща към Петър и вижда как зарът на съблазънта се е залепил към едната от стените на все още неутвърдения Божий камък. И от устните на Господ излизат думи, които изумяват ученика Му:

“Махни се зад Мене, Сатано; ти си Ми съблазън; защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките...”¹¹

Можел ли е Петър да знае, че Сатана ще го съблазни против Исус? Можел ли е рибарят да проумее, че дяволът е искал да спекулира с Любовта и отвореното Сърце на Божия Син към ученика Му? Разбира се, че не! Но не това е най-важното за нас. За нас са важни думите, с които Господ порази съблазняващия зар и го отхвърли надалеч от камъка Петър.

¹⁰ (Матей 16:22)

¹¹ (Матей 16:23)

Защото Исус ясно заяви на Сатана, че не мисли за Божиите неща, а за човешките.

Как мислиш, братко мой? Не иска ли светът именно такъв зар, какъвто е дяволът? Не искат ли светските човеци един благодетел, който да мисли за техните неща, а не за Божиите? Чудно ли ти е тогава защо целият свят лежи в лукавия? Та как няма една невяста да лежи със съпруга си, когато обича? Нали Сам Отец от Залата на Яростния Си Гняв каза на дявола, че ще бъде най-желан жених за всичките земни общества? Помисли тогава какво е нужно, за да може лукавият жених да подклажда любовта на всичките невести към себе си? Какво е нужно, тъй щото всичките невести да си мислят, че имат шанс да спечелят благоволение му?

Ето какво! Нужно е съревнование! Нужно е залагане! Нужен е хазарт! Нужен е зар, който да се търкаля според волята на дявола и да идва като благоволение в живота на човеците, които му се поклонят. Точно тук идва мигът да ти разкрия видението, което Исус даде на сърцето ми. Защото Той отново ме въздигна до Залата на Божия Яростен Гняв. И като застава в самия й център, за да гледа на сферите със забитите в тях Божии Мечове, Той ми проговори, като казваше:

“Нека сърцето ти никога да не забравя видението от древните времена, на което те направих свидетел. Защото сега ще ти дам ново видение, което е продължение на предишното. Но като начало нека те попитам, а ти Ми отговори:

Какви бяха думите, с които Отец Ми прокле дявола, когато той съблазни човеците за тяхното грехопадение?”

“О, Исусе! В мига на грехопадението Бог Отец каза на старовременната змия:

“Понеже си сторила това, проклета да си измежду всеки вид добитък и измежду всички полски зверове; по корема си ще се влачиш, и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си...”¹²

“А имаш ли ти вярата да отнесеш това Божие проклятие, но не като към змия, а като към паднал тъмен камък? И как тогава биха изглеждали Божиите думи против Сатана?”

¹² (Битие 3:14)

“О, Господи мой! Аз имам вярата, че Сатана е паднал тъмен камък от Небето. И ако трябва да отнеса Божието проклятие против него не като към змия, а като към камък, то тогава Божиите думи биха изглеждали примерно така:

“По стените си ще се търкаляш и пръст ще привличаш към себе си през всичките дни на живота си!”

Исус се усмихна на последните ми думи, а след това каза:

“Отговори Ми превъзходно, слуго Мой! Защото един беззаконен и тъмен камък не може да прави нищо друго, освен да се търкаля по стените си и да привлича земна пръст. Но Аз сега искам отново да видиш шестте съдбоносни символа на лукавството и съблазънта в сферите на тази зала. И след това, като помислиш внимателно, да Ми кажеш:

Как Сатана ще намира и съблазнява човеците чрез символите, запечатани на собствения му тъмен камък?”

Замислих се над думите на Господ и погледнах към шестте сфери в залата. Така отново видях пръстена, короната, огърлицата, лупата, чашата и рога. И ето, че докато ги гледах, едни думи от Апостол Павел започнаха да просветляват в сърцето ми. Именно те ме накараха да кажа на моя Господ:

“О, Исусе! Твоят Апостол записа за всички ни в посланието си думите, които гласяха:

“Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е Небесният, такива са и небесните. И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на Небесния. А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието Царство, нито тленното наследява нетленното...”¹³

Ако Всемогъщият Отец е отредил на Сатана да бъде тъмен зар, който се търкаля по земята и привлича пръстта, то тогава обект на неговата съблазън и лукавство ще бъдат именно пръстните човеци. А това, че плът и кръв не наследяват Божието Царство, нито тленното нетлението, е духовно

¹³ (Коринтяни 15:47-50)

напомняне за нас, че Царството е само за Божии скъпоценни камъни. Тъй щото единствените, които ще съумеят да противостоят на тъмния камък на съблазънта, ще бъдат, духовно новородените човеци, които са получили Божията пълнота, за да бъдат скъпоценни камъни. Както и Ти предупреди всички ни:

“Чрез твърдостта си ще придобиете душите си...”¹⁴

“Да, така е!” – ми отговори Исус и продължи:

“Но ти сега помисли какво ще се случи, когато един хвърлен зар остане за известно време в покой. Няма ли тогава една от шестте му страни да сочи към земята и най-вече към ада?”

“Да, Исусе! Така е!”

“Знай тогава, че ето това различава зарът Сатана от заровете, които сребролюбците хвърлят в игралните казина. На земните зарове късметът се вижда явно отгоре, а на зара Сатана лукавството остава скрито отдолу. Тъй че с лукавството си дяволът “прослушва” пръстта на земята, ако имаш вярата да схванеш това...”

Думите на моя Господ бяха изключително дълбоки в мъдростта си. И аз, като внимавах много на тях, побързах да попитам Исус с първото ми хрумнало заключение:

“Спасителю мой! Ако плътските човеци не могат да угодят на Бога, а помислите им са обърнати към пръстта на земята, то няма ли тогава самото лукавство на Сатана да е подобно на рентгенов апарат, с който се снимат счупените кости на пациента? Няма ли всичките демони, над които дяволът владее, да му докладват за плътските помисли на човеците, тъй щото зарът му наистина да привлича пръстта? И няма ли проклетият Божий противник да си направи демонична селекция на морално и духовно извратените човеци, за да може да издига възможно най-съблазняващите и най-изкушаващите сред тях?”

“Точно така е, слуго Мой! Именно за демонична селекция става дума. Защото в тъмното си царство дяволът е разпределил висшите си демони в шест категории на лукавството и съблазънта:

Първата категория са духовете на пръстена.

¹⁴ (Лука 21:19)

Втората категория са духовете на короната.

Третата категория са духовете на огърлицата.

Четвъртата категория са духовете на лупата.

Петата категория са духовете на чашата.

И шестата, последна категория, са духовете на рога.

В зависимост от волята на дявола, тези духове постоянно прослушват плътските помисли по цялата земя и си набелязват човеци, които отдавна са били посочени от Божия Гняв за съблазнители и изкусители на човеците. И именно за тази активност на тъмния зар някога ви предупредих в Евангелието:

“Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда!” ¹⁵

Но ти виж сега видението, което ти давам. Защото с него всичко ще ти стане ясно...”

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми. И тогава пространството под нозете ми в Залата на Божия Яростен Гняв стана прозрачно, тъй щото се усетих, че просто висях. Така съвсем скоро очите ми видяха земята някак изотгоре, а Господният показалец вече ми показваше Сатана като търкалящ се зар на лукавството и съблазънта. И ето, че след известно търкаляне зарът се спря на първата от страните си. А дяволът извика отсред самия зар на демоните си, като им казваше:

“Като пръстен докосвам земята! И като пръстен искам да я владя! Скоро ми намерете човеците, които искат да се обвържат с мене! Скоро ми намерете невести, които да обдаря с благоденствие, за да ми бъдат лукавство и съблазън на света!”

Дочули заповедта му, духовете на пръстена се разлетяха по лицето на цялата земя и така към тъмния зар заприиждаха върволици от човеци, които искаха да се обвържат с него. А тогава зарът се въздигна над тях и с мощно измамно засеняване ги запечата в духовен пръстен, като им казваше:

¹⁵ (Матей 18:7)

“Аз вече съм обвързан с вас и вие вече сте обвързани с мене! Искайте каквото и да е в моето име, и аз ще ви го дам! Искайте каквото и да е от ръката ми, и то ще бъде ваше!”

След тези думи към привържениците си, зарът отново започна да се върти по лицето на земята. И като спря на друго място върху втората от стените си, извика с всичката си сила:

“Като корона докосвам земята! И като корона искам да я владя! Скоро ми намерете човеците, които искат да ми се покланят в плът и лъжа! Скоро ми намерете тия, които искат да царувам в тях, а така и те да царуват с мене!”

Дочули втората му заповед, духовете на короната се разлетяха по цялата земя и така към тъмния зар заприиждаха други върволици от човеци, които искаха да му се покланят и така да царуват с него. Те бяха толкова усърдни в лъгането и в плътските си страсти, щото накараха зарът да се въздигне над всички тях. А след това с мощно измамно засеняване да ги запечата в духовна корона, като им казваше:

“Както вие се поклонихте на мене и целунахте нозете ми, така нека и на вас се покланят всичките човеци довека и да целуват нозете ви! Както аз царувам в сърцата ви, така и вие ще царувате по земята, която ви давам! За света вие вече не сте обикновени, но с благороден произход! Вие вече сте моята царуваща аристокрация!”

След тези думи към поклонниците си, дяволът отново се завъртя като зар по лицето на земята. И като намери друго място, спря се върху третата от стените си, като извика с всичката си сила:

“Като огърлица докосвам земята! И като огърлица искам да я владя! Скоро да ми намерите човеците, които искат да бъдат отделени като елит на света, като гордост за силата ми, като украшение на благоволенията ми! Скоро ми намерете тия, които искат да бъдат отделени и недостъпни за племената и народите и считат другите за по-низши от себе си, а себе си за по-висши от тях!”

Дочули заповедта му, духовете на огърлицата започнаха да претърсват цялата земя. Така и този път към тъмния зар заприиждаха поклонници, които впечатляваха с прекомерен блясък, с надменност и с абсолютна

арогантност. И когато вече бяха събрани около зара и непрестанно го обсипваха с възторжени овации, той се въздигна над тях. А след това с мощно и измамно засеняване ги запечата в духовна огърлица, като им казваше:

“Вие сте елитът на човешкия род, гордостта на сърцето ми, отделените за благоволенieto ми! Ще ви пазя само за мене и до вашите съдби и животи не ще се докосне нито лъх, нито сянка, нито каквото и да е от всичкото омразно и презрително простолюдие по земята!”

След тези думи към отделените си, Сатана отново се завъртя като зар по лицето на земята. Така, намерил друго място, той се спря като извика със силен глас към войнството си:

“Като лупа докосвам земята! И като лупа искам да я владеея! Скоро да намерите и съберете около мен човеците, които не искат друг свят, освен моя свят! Скоро да претърсите земята за всички сърца, които предпочитат да живеят в моя рай и да виждат света през моите очи! Искам хора, които да споделят моя дух, моето сърце, моето виждане!”

Дочули заповедта му, духовете на лупата започнаха да претърсват земята. Така и те си свършиха поставената задача, а към зара на съблазънта и лукавството заприиждаха човеци с плувнали от съблазън очи. Събрани около зара те го възхваляваха с устните си. И като пълнеха шепите си със сълзи от съблазънта си, падаха на колене пред дявола и обливаха главите си с внушенията му, като благодаряха, че им е дал да живеят в истински рай и да имат прекрасен живот. Това накара зарът да се въздигне над тях и с мощно засеняване да ги запечата като духовна лупа. А след това да им каже:

“Вие сте зрящи сред слепите, естети сред простаците, благородни сред всичката измет на света! Затова на вас давам рай, какъвто другите не заслужават, и на вас откривам всичкото прекрасно битие, което си заслужихте! Око не е виждало, ухо не е чувало, и на ум не е дохождало какъв е моят рай на земята! Но вие сте възлюбени от мене, понеже очите ви виждат, ушите ви чуват и пред ума ви се сбъдват всичките ви мечти!”

След тези думи към опиянените от райски живот човеци, дяволът отново се затъркаля като зар по лицето на земята. И като намери място за

следващия си покой, установи се неподвижен, като изкрещя на демоните си:

“Като чаша докосвам земята! И като чаша искам да я владя! Скоро да ми намерите всичките човеци, които искат да разменят Чашата на Христос и Кръвта Му, за моята чаша, пълна с моите чародейства! Скоро да ми съберете всичките човеци, които искат да разменят Словото на Христос за моето семе, и Святостта Му за моите блудства! Скоро да ми съберете човеците, за които аз ще бъда отец, а синът ми ще им бъде Христос! Идете по цялата земя и старателно претърсете всичката възможна пръст! Чувате ли, демони на чашата! Претърсете всичката възможна пръст!”

Дочули заповедта на Сатана, духовете на чашата се втурнаха да изпълнят заповедта му. Те бяха най-многобройното от всичките му войнства. И затова при полъха на демоничните им крила цялата земя се разтресе и пръстта се надигна от нея като от взрив. А съвсем скоро около лукавия започнаха да се събират внушителни множества от милиони поклонници. И самият въздух в пространството около зара се изпълни със земен прах и прокътят от милиони възгласи “алелуя” и “амин”. Гърлата човешки се отваряха и превъзнасяха дявола като господ, а духовете му като ангели Божи. Но ето, че въздигнат от самите възлияния и възгласи, зарът застана над милионните множества. И като блесна пред тях с всичкото си възможно засеняване, запечата ги като духовна чаша. А след това им каза:

“Аз съм бог, и освен мене няма други богове! Аз ви събрах, аз ви осветих, аз ви родих! От моята чаша всякога да пиете и моя завет да разказвате с устата си! За да напълните земята и да я обладаете! За да дойде синът ми в славата си и царството ми в силата си!

Хвалете ме, славете ме, въздигайте ме с устните си! Наричайте ме всевишен и всемогъщ и ми отдайте поклонението и славата, които са достойни за името ми! Цялата земя нека се преклони пред вас и целият свят нека величае мене и моите църкви! Защото аз съм отецът ви, вие сте чедата ми и синът ми ви е господ!”

Всред буря от възлияния и тържествени възгласи и този път зарът започна да се търкаля по лицето на земята. Така, за шести път той се

установи на последната от стените си. И тогава изкрещя с възможно най-силния и ужасен глас, като казваше на демоните си:

“Като рог докосвам земята! И като рог искам да я владея! И не просто да я владея, но да я пробода смъртоносно! И не просто да я пробода, но да я завлека в тъмното си битие довека!

Излезте вие, духове на рога! Излезте вие, най-зли и най-лукави измежду войнствата ми! И като претърсите земята, намерете човеците, които искат награда от мене! Защото що за дявол да бих бил, ако не родя образа на сина си в сърцата на човеците? Що за господ да съм на тази земя, ако наградата от господ не е плодът на утробата! Скоро ми доведете човеците, за които аз съм всичко на този свят! Скоро ми доведете поклонниците, чиито духове ще направя като духове на демони, и сърцата им – като сърца на зверове и чудовища!”

Дочули заповедта на Сатана, духовете на рога се вдигнаха и започнаха да обикалят земята. За разлика от предишните войнства, те преминаха през всичките предишни места, където дяволът беше оставил лукавствата и съблазънта си като тъмен зар. И като забелязаха от тези места най-злите от човеците, събраха ги във внушително множество, което се приближи около зара. Така, събрани около дявола, духовете на рога му казаха:

“Княже наш! Минахме през всичките места, където ти победи света с лукавството и съблазънта си! Водим ти избрани човеци от всичките останали стени на твоя камък! Вземи ги и ги прободи според както е твоето намерение!”

След думите на демоните си, дяволът се въздигна пред множеството, което започна да му се покланя и да го превъзнася. И тогава им каза:

“Какво би бил животът ви, ако господ не ви даде подобаваща награда за вашата вярност и покорство! Ето, аз съм наградата на сърцата ви и всички вие вече сте богове до бога си! Защото моят плод се роди в сърцата ви и всички до един сте непразни от моето изключително благоволение! Цялата земя ще ви се прекланя и всичките извори на богатството и благоденствието ще се стичат като пълноводни реки към вас! Бъдете свита

на сина ми, който иде скоро! Бъдете царедворци на моя цар, на когото предавам трона си, силата си и всичката си власт!”

След тези последни думи зарът се въздигна над множеството. И тогава, блеснал като измамно слънце над поклонниците си, дяволът ги запечата като духовен рог и за сетен път изкрещя, казвайки:

“Търкалянето ми вече приключи! И сега Кой е Оня Небесен Бог, който ще смути мене? Или кой е Оня Христос, Който ще осуети царуването на сина ми?”

В този миг Господ приключи видението пред сърцето ми. И с Лице, от което пробягваха огнени пламъци, ми каза:

“Отец Ми е Оня Небесен Бог, Който ще смути Сатана! И Аз съм Царят на царете, Който ще сляза на земята, за да поразя с Дъха Си звяра и всичките му войнства!

А на тебе, слуго Мой, ти заповядвам да преминеш през всяка от сферите в тъмното битие на дявола! За да видиш отблизо колко страшни, коварни и съблазняващи са духовете на Сатана. Духовете на пръстена и короната, на огърлицата и лупата, на чашата и рога!

Всеки, който остане като пръст от пръстта на земята, ще бъде намерен от тези духове и поразен от силата им! Всеки, който се намери като камък от Небесните камъни, ще превъзмогне над лукавството и съблазънта на Сатана!

Затова добре си дайте сметка дали сте пръстни или духовни! Защото Аз още изливам водите на Святия Си Дух и Огънят Ми още гори по земята! Но ще дойде миг, когато Духът ще се вдигне, и Огънят ще се извиси! Горко ти тогава земьо, защото зарът ще предаде всичката си власт в ръцете на сина си! Горко ви тогава, съблазнени човешки чеда! Защото сте пропуснали годините на всичката Божия Милост и дълготърпение, с които ви чаках да се обърнете към Мене!

Аз, Камъкът от Хълма Сион, все още говоря и не млъквам!”

2. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНИЯ ПРЪСТЕН НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или за обвързването на човеците с дявола)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Дълго време не можех да започна писането на тази глава и изявата на видението, свързано с нея. Една огромна скръб притисна сърцето ми за много дни, тъй щото не ми беше възможно дори да мисля. Но накрая, събрал всичката си вяра и упование в Господ, аз пристъпих към нея...

Как да започна? Или с какви думи да ти предам нещата, с които Господ Исус изпълни сърцето ми? Нека като начало да кажа това, че златният пръстен на сатанинската съблазън е стопроцентово убийствен и разрушителен. Защото при него става дума за обвързването на човеците с дявола.

Знаеш ли какво е обвързването, братко мой?

Това е съдбоносно сърдечно решение да принадлежиш в дух, душа и тяло на оня, комуто си предал живота си. Ако погледнем на обвързването в неговото най-естествено човешко проявление, то за пример би ни послужил бракът, който сключват мъж и жена. Те се обричат един на друг пред Бога и решават да споделят живота си. Да живеят заедно, да бъдат семейство, да имат деца. Да посрещат всички предизвикателства и превратности на битието, обвързани един до друг. Ето така човеците създават семейства. Достатъчно е да влезеш само в един жилищен блок и да погледнеш табелките пред пощенските кутии. Така би видял фамилиите на различни семейства – Иванови, Петрови, Георгиеви, Димитрови. Но колкото и да гледаш тия пощенски кутии, там не би видял фамилиите Дяволски или Сатанински. А всъщност - тези две фамилии разтърсват и съблазняват целия свят от хиляди години.

Нека да продължа още в духа на тази тема. Бидейки семеен човек, баща на четири деца и съпруг на жена ми, аз още помня как при встъпването си в брак ние сложихме златни халки на ръцете си. Това беше видимият символ и олицетворение на невидимата любовна връзка между нас. Тези халки щяха да ни напомнят, че вече сме съдбоносно обвързани,

за да бъдем едно пред Господа. Аз повече нямаше да търся друга жена в живота си, и моята съпруга нямаше повече да търси друг мъж в живота си. Аз вече бях неин мъж и тя вече беше моя жена. Но нека повече да не говоря за семейство Главчеви, а отново да се върна на фамилията Дяволски и Сатанински. Защото и там съществува обвързване, което се закрепява с пръстен. Но за разлика от земните пръстени, които можеш да купиш от магазина или да поръчаш за направа в златарско ателие, пръстенът на дявола е духовен. Той е запечатан от Бога и Отца върху първата от стените на камъка му. И с тоя първи печат на лукавството и съблазънта дяволът непременно ще търси човеци, с които да се обвърже.

Аз се възхищавам на Божията Милост, която по всякакъв начин говори и търси да посети човешките чеда. Аз благодаря на моя Господ и Бог, че не остави човеците в неведение относно дяволския пръстен на обвързването. Защото само преди две-три години на света се появи един филм, направен в три части. Заглавието на този филм беше "Властелинът на пръстена". И ако духовен човек, имащ присъствието и потвърждението на Святия Дух, би гледал този филм, той непременно би разбрал какво представлява пръстенът на сатанинската съблазън и лукавство. Защото това е желанието на човеците за власт, която да им осигури благоденствие.

Да, братко мой! Става дума именно за власт! И ако ти си гледал този филм, за да си го припомниш именно при прочита на тази глава, то ще ти направи впечатление с колко огромна сила беше зареден пръстенът на дявола. Той търсеше да се върне на ръката на господаря си, тъй щото земята да бъде потопена в мрак и безумие. Но във филма провидението беше решило пръстенът да бъде унищожен и властта на беззаконието поразена. С този филм Бог силно извика към целия свят:

"Люде, откажете се от желанието да споделяте властта на Сатана и да се обвързвате с пръстена на неговото лукавство и съблазън! Бягайте далеч от сатанинското благоденствие, което е печат именно върху обвързаните с дявола! Бягайте далеч от пръстена, който е силен да убива човешките сърца и да ги потапя в мрак и духовно разорение!"

Колцина обаче чуха Гласа на Бога или се покаяха за злите си дела? Колцина си спомниха, че филмът за “Властелина на пръстена” не е нищо ново под Слънцето Христос, а само едно напомняне за съблазънта, която човечите са забравили или не искат да видят? Та нали нашият Господ, отведен да бъде изкушаван от дявола в пустинята, видя същия пръстен в ръцете на Сатана? Нали с този пръстен лукавият прошепна на Сърцето Му, казвайки:

“На Тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, (защото на мене е предадена, и аз я давам комуто ща), и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое...” ¹⁶

Какво друго да искаше дяволът от Божия Син, ако не именно това – Исус да се обвърже с него и да помрачи Спасителната Си Небесна мисия? Да, но пред него стоеше Божият Син Исус от Сион, а не Джордж Буш от щата Тексас! Пред него стоеше Спасителят на целия човешки род, а не жалка черепка, станала член на масонска ложа и готова да си счупи гръбначния стълб от поклони.

Разбираш ли сега за какъв златен пръстен ти говоря? Разбираш ли, най-сетне, че на този свят има много човеци, които носят фамилията Дяволски или Сатанински, но са малцина Божиите хора, които да ги изобличат и заклеймят като сатанински съблазнители? Нека ти кажа, че сърцето ми все така се тресеше от скръб, когато Господ Исус ме въздигна в Залата на Божия Яростен Гняв. И ето, че Той ми посочи първата от сферите, в която стоеше забит Божий Меч. А след това ми каза:

“Ела слуго Мой!

Пристъпи към сферата и извади Меча, който е забит в златния пръстен на съблазънта! И като държиш Меча прострян напред, слез в тъмното битие на дявола, за да видиш колко изкусителна и смъртоносна е съблазънта на неговото обвързване!”

С възмущение послушах моя Господ и пристъпах към сферата, като извадих Божия Меч с ръката си. А тогава по протежението на Меча отново заблестяха думите от Асафовия псалом, които гласяха:

¹⁶ (Лука 4:6-7)

“А колкото за мене, нозете ми почти се отклониха, без малко бяха се подхлъзнали стъпките ми. Защото завидях на надменните, като гледах благоденствието на нечестивите...”¹⁷

Докле прочитях писаното, Господ докосна с ръка гърба ми, като ми казваше:

“Влез в сферата и тръгни надолу! Мечът Ми ще те пази и води, тъй щото нозете ти няма да се отклонят и стъпките ти няма да се подхлъзнат!

Слез в тъмното битие на Сатана и виж на какво се дължи тържеството на надменните и благоденствието на нечестивите!”

Братко мой! Като гледах на лепкавия мрак, който изпълваше сферата, аз нямах никакво желание да сляза през тази сфера, но притискането на гърба ми от Христовата десница беше толкова категорично, щото просто се смирих и разбрах, че това е било записано в съдбата ми и е част от Божия план за Спасението на човеците. Така, направил крачка напред, аз влязох в сферата и потънах през нея...

Летейки през тъмен коридор, но загърнат като пашкул от Светлината на Господното благоволение, аз все така държах прострян напред Меча, а от него блестеше Божията Светлина. Така, след едно известно време, аз вече бях на земята, а очите ми съзряха самият зар Сатана. Обърнат със страната на пръстена си към земята, той изрева към демоните си, като им казваше:

“Духове на пръстена! Елате и вземете лукавството и съблазънта ми, за да развратите човеците, които са ви предадени от Гнева на Небесния Бог! Напълнете ръцете си с пръстени от пръстена ми и намерете човеците, които повече от всичко копнеят за власт и благоденствие...”

Дочули гласа на господаря си, духовете на пръстена се надигнаха от дълбочините на ада, като тъмен облак. И като се приближиха до стената на дяволския камък, протягаха ръцете си, тъй щото шепите им мигновено се напълваха със златни пръстени. Така, с пълни шепи те отлитаха, за да извършат волята на лукавия. И ето, че Сила Божия дойде върху Меча в ръката ми, тъй щото Мечът ме дръпна и аз полетях с него зад един от

¹⁷ (Псалом 73:2-3)

демоните на Сатана. Не зная колко време летях, но накрая се намерих в някаква къща, където видях човек, надвесен над сандък. Той протягаше ръце към сандъка и ридаеше, като казваше:

“Какво събрах през жалкия си живот? Пари, които не достигат дори за жилище в краен квартал? Защо още да живея, като нямам благоденствие? Защо още да тупти сърцето ми, когато трябва да гледам човечи, които имат много повече власт и възможности от мене? О, ако имаше сила, която да ми даде власт и благоденствие, в този час бих ѝ предал сърцето си! Ако имаше бог да ме чуе какво искам, този час бих му покорил душата си! Но ако няма – нека падна мъртъв в този сандък и той да бъде ковчегът ми!”

След тия думи на човека, от самия сандък се появи съблазнителният демон на Сатана, което накара човекът да се стресне и отскочи назад. А тъмният пратеник протегна ръката си и в шепата му заблестя златен пръстен. Така той каза на човека:

“Искаш ли ти власт и благоденствие до края на дните си? Сложи този златен пръстен на ръката си и чрез него всички врати на земното благословение ще се отворят пред тебе!”

Изумен от чутото, човекът запелтечи, като казваше:

“Наистина ли ще получа всичко?”

“О, да! Разбира се, че ще получиш всичко! Но, както ти казах, трябва да сложиш златния пръстен на ръката си! Защото това е условието!”

“А какво ще се случи с мен, когато си сложа този пръстен на ръката?” – попита отново човекът. А тогава демонът му отговори:

“Животът ти никога повече няма да бъде същият. Ще се намериш на друго място, с друг живот и в друга реалност!”

“По-добра ли ще е реалността от тази, в която сега живея?” – попита отново човекът. А демонът, видял, че превъзмогва над съвестта му, се приближи досами него, като му казваше:

“Ти досега не си живял, а само си изгнивал в мизерията си! Ти досега не си имал шанс, но ето че си забелязан и посочен! Нима ще пропуснеш шанса си? Не знаеш ли, че такива посещения и такова благоволение идват само веднъж в живота?”

“О, искам този шанс! Искам точно това благоволение!” – извика човекът и протегна ръката си към шепата на демона, за да вземе златния пръстен. Така той наистина сложи златния пръстен на ръката си. А тогава мигновено цялото му духовно естество потъмня и стана като черна лепкава смола. Но златният пръстен побърза да покрие смолата с красив бял костюм, нозете му – с лъскави обувки, а главата му – с шапка на преуспяващ бизнесмен. И пространството на мизерната къща мигновено се промени на бяла вила, построена до самите сини води на морски залив. А пратеникът на Сатана, изглеждащ като ангел Господен в бял хитон, простря ръка и посочи безбрежното море, като му казваше:

“Радвай се, понеже вече си обвързан! Живей живота си и гребни с пълни шепи благоденствието, което няма да свърши! Но никога недей да помисляш да свалиш пръстена от ръката си. Защото тогава тази реалност мигновено ще се стопи пред очите ти, за да се намериш там, където беше намерен, за да ти бъде показано благоволение!”

“О, аз по-скоро ще умра, отколкото да сваля този пръстен от ръката си!” – извика човекът и продължи:

“Напротив, напротив! Още сега ще се втурна, за да загреба с пълни шепи това, което съм получил от благодетеля си! Власт, власт и още власт! Благоденствие, благоденствие и още благоденствие! Няма никога да им се наситя и всякога ще целувам пръстена, от който дойде всичкия късмет на живота ми!”

Докато човекът възторжено отговаряше на сатанинския демон, Мечът в ръката ми блесна от Божията Светлина, а очите ми видяха същинското състояние на оня човек. Понеже златният пръстен на дявола беше вързал не пръст от ръката му, но самото му сърце. И през мрака, гъст като смола, се виждаше, че човекът беше затынал в лъжа, измама и нечестие, покрили дори косите на главата му. Той се опитваше да се надигне от тях, както удавник протяга ръце, за да напусне водите, но съблазънта и лукавството го покриваха отново и отново. И ето, че самият Божий Меч премина като Дух по ръката ми и стигна до сърцето ми, като ми казваше:

“Иди и кажи на всичките Божии чеда да не завиждат на благоденствието на нечестивите езичници, нито да се съблазняват

от привременната власт, която дяволът им е дал. Защото усещанията на плътта са най-лъжливото знамение на дявола, зад което той крие смъртоносния капан за всичките си жертви!

Иди и предупреди всичките си братя и сестри да смирят сърцата си и да се задоволяват с Божиата достатъчност на живота си. Защото вашият дял, делът на Божиите скъпоценни камъни, не е в света на Сатана, но е сред златните улици на Небесния Ерусалим, и в кристалните води от Реката на Живота!”

След тези последни думи, Мечът ме въздигна нагоре, тъй щото напуснах първата от тъмните сфери, като застанах отново в присъствието на моя Господ. А Той, като взе Меча от ръцете ми и го заби в златния пръстен на съблазънта, ми проговори, като казваше:

“Разбра ли сега що ще рече обвързване с дявола? Разбраха ли Моите, че той не дава нищо, преди да е взел всичко?

Ето, Аз ви призовавам да стоите обвързани с Мене! С вяра в Моето Царство, в Моите блаженства, и в Моя дял от Слава и Вечен Живот! Който послуша Моите думи и думите на Меча Ми, изречени на слугата Ми, той няма да бъде съблазнен от златния пръстен довека! Тия са думите Ми против златния пръстен на лукавството и съблазънта!”

3. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНАТА КОРОНА НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или за поклонението и царуването на човеците с дявола)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Ако има изпитание за нашата вяра в Господ Исус Христос, което да превъзхожда по тежест всички останали изпитания, то това е изпитанието, свързано с поклонението и царуването. Защото поклонението ни пред Бога е с Дух и Истина, а царуването ни няма да бъде в този свят, а в бъдещото Царство на Господ Исус Христос. Както и сам можеш да се досетиш – ние трябва през целия си живот да отстояваме нашето поклонение пред Бога с надеждата, че един ден ще царуваме с Исус и царуването ни ще бъде за вечни векове.

За паднал дух от Небето, какъвто е дяволът, няма по-болезнена амбиция от тази – да вкара онова безумие в човешките сърца, при което хората ще зложат на него в земния си живот, за да изгубят Исус и Вечния Живот в Небесното Царство. И ето тук на Сатана ръцете се развързват именно чрез съблазните и лукавството му. Защото светът, за разлика от Небето, се вижда без вяра. И светското царуване, за разлика от Небесното, е сърдечен прицел на хиляди по хиляди.

А сега, братко мой, си помисли на колко съблазън си станал зрител през живота си? И колко пъти очите ти са съзирали човеци, които имат живот, много по-различен от твоя? Въпреки, че по физически белези те не се различават по нищо от себеподобните си, то в тяхната съдба действа дух, който ги прави да бъдат многократно по-успешни и реализирани. Ти имаш нозе и те имат нозе. Но твоите нозе знаят пътя само от дома до работата и от работата до дома. А техните нозе кръстосват целия свят и стъпват по мраморните коридори на дворци или по плажовете на свръх реномираните ривиери. Ти имаш ръце и те имат ръце. Но твоите ръце с мъка преброяват десетината хартийки, които си получил за цял месец работа, а в техните ръце има дебели тестета от банкноти или най-вероятно чекови книжки, които разписват с удоволствие и без никакъв страх, че богатството им ще се стопи. Ти имаш сърце и те имат сърца. Но твоето

сърце, свито от безизходица и стагнация, тихо уповава на Бога и се радва, че на трапезата има парче хляб и малко сирене. А техните сърца са пълни с желаниа да попълват колекциите си от картини, порцеланови вази, кристални сервизи, диамантени украшения, луксозни яхти или автомобили по поръчка.

Ти имаш своята вяра в Исус, Който ти е обещал, че няма да те остави, но ще те направи да оцелееш с Него и да наследиш Царството Му.

И те имат своята вяра в дявола, който им е обещал, че ще ги обогатява и прави да съблазняват целия свят!

Зная, че е възможно да кажеш:

“А не е ли и Бог в правото Си и Силата Си да обогатява човеци на земята и да прави свидетелите Си не по-малко богати и благословени, отколкото са поклонниците на дявола?”

А аз ще ти отговоря така:

Бог може да извърши всичко, което поиска, понеже Той не дава отчет пред никого за делата Си, мислите Си или намеренията Си! Но нашият Бог е Свят Бог! Той е поставил Словото Си над Името Си! И в Неговото Слово се говори за Избора Му, който не може да бъде нарушен и осуетен. Изборът върху онези човеци, които нямат дял от света на дявола, понеже Сам Господ е техният Вечен дял. Апостол Яков ни изявява този Избор с думите:

“Слушайте любезни ми братя: Не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия, които Го любя?” ¹⁸

Да се обърне ли тогава Отец против Избора Си? Да закорави ли Сърцето Си към сиромасите, та да покани в Царството на Сина Си милионери и милиардери, които пълнят страниците на жълтата преса с безумния си разврат и с всичките гнусотии на живота си? Да презре ли Любящият Отец бедния Лазар, покрит от рани и струпеи, и вместо да го въздигне в Лоното на Авраам, да му определи дял от огън и жупел?

Безумни са тези въпроси, знам това! Но докато има безумни човеци, хипнотизирани от съблазните на дявола, трябва да има поне един Божий

¹⁸ (Яков 2:5)

слуга, който да ги зададе. За да се стреснат всичките богобоязливи сърца и да решат веднъж завинаги, че нямат дял в този свят и в този живот.

А сега нека да поговоря за златната корона на съблазънта и лукавството, която е предмет на това видение. Виждаш ли, братко мой, короната не е обикновен предмет, като тенджерата или щипка за пране. Короната е белег за власт, за царуване. Тя се слага на главата на царувания, за да го отдели като цар над всичките поданици, над които той царува. В това отношение е добре отново да прочетеш пророческата книга за **“Тъмните корони на дявола”**, която написах и изпратих на Божиите чедра преди шест години. Защото така духовно ще бъдеш подготвен и за видението в тази книга. Но преди това искам да ти дам един пример за силата на съблазънта, която идва с короната на дявола. Аз вярвам, че ти не живееш изолиран от нещата, които се случват в България. А само преди шест години в нея се случи такова съблазняване с дяволска корона, щото наивните и излъгани българи още дълго ще ближат раните в сърцата си.

Помниш ли как една личност дойде от Испания в България? Помниш ли как за по-малко от два месеца тя си създаде партия и събра около себе си царедворци? Помниш ли най-вече как тази личност се обърна към всички българи, като им каза:

“Имам програма, с която за 800 дни България ще преживее разцвет и възход! Вервайте ми! Дайте ми верата си и гласувайте за мен и човеците около мен!”

И българите взеха, че поверваха! И не просто поверваха, но гласуваха за тази личност! В техните умове и сърца тя беше не просто гражданинът Саксбургготски, но цар Симеон! Те бяха заслепени от една златна съблазняваща корона, която не се виждаше от плътските очи, но която подейства изключително чрез съблазън! Остава въпросът:

Защо от дребен бизнесмен в Мадрид Симеон стана премиер в България?

“Ами защото много гласуваха за него!” – ще отговорят духовните слепци. Нищо подобно! Много плитък и плътски отговор! Симеон стана премиер на България понеже си послужи с лъжа, което е първото условие за получаване на царска корона от дявола! Той коленичи в нозете на дявола и му се поклони, а Сатана на свой ред изпрати многочислени

демонични пълчища, които да омаят българите, тъй щото наистина върху плешивата му глава да заблести златна корона. Но, както е известно, дяволът е баща на лъжата, и рано или късно неговите царе и царедворци лъсват с лъжите и мерзостите си. Така стана и в България. Премина цяло едно управление на "царя" и четири години българите се наситиха на блясъка на короната му. Минаха 800 дни, минаха 1200, минаха дори и 1600, но нещата не просто, че не се оправиха, но се влошиха още повече. И ако аз ти говоря в тази книга за това, давайки пример с лъжливата корона на Симеон, то не е за да търся политически отзвук или дивиденди.

Не, братко мой! Аз просто искам да разбереш какво е съблазънта! Аз искам да бъдеш убеден, че поклонът пред Сатана винаги е придружен с царуване – било кратковременно или дълговременно. Но сетнината на такова царуване е твърде страшна. Защото пред Христовото Съдилище и пред погледа на Небесния Съдия сатанинският поклонник ще трябва да отговаря за лъжа, с която е излъгал не един или двама, но цял народ, цяла нация. Можеше ли Симеон, имайки страх от Бога, да каже на българите:

"Моля ви, братя българи! Ако и да съм от фамилия, която е царувала в България, аз настоявам да не ме наричате цар! Защото има само Един, достоен да бъде наречен Цар и само Един, достоен да ни бъде Господар – Синът Божий Исус Христос!"

Нищо подобно не направи мадридският съблазнител! Тъкмо обратното – направи си партия, която украси със собственото си име! И това ако не е съблазън, то тогава аз просто не съм пророк Господен!

Но ако ти вярваш, че страниците на тази книга са написани от Божий пратеник, то просто ме последвай във видението, което сега ще разкрия на сърцето ти. И така, братко мой, аз отново бях в Залата на Божия Яростен Гняв. А там моят Господ ми посочи втората от сферите, като ми заповяда, казвайки:

"Пристъпи към сферата, свързана със златната корона на лукавството и съблазънта. И като държиш Меча прострян напред, слез в тъмното битие на дявола, за да видиш колко изкусителна и смъртоносна е съблазънта на поклонението и царуването!"

Послушал Гласа на Исус, аз пристъпих към втората сфера, като хванах в ръката си Божия Меч и го извадих отсрещ гъстия като смола мрак. А тогава по протежението на Меча заблестяха стиховете от псалома на Асаф, които гласяха:

“Понеже не се притесняват при умираването си, но тялото им е тлъсто. Не са в общите човешки трудове нито са измъчвани, като другите човеци...”¹⁹

И докато аз прочитах правдивите Божии думи, Господ за втори път докосна с ръка гърба ми, като ми казваше:

“Зная колко си угнетен и виждам всичкото угнетение, което понесе от лукавия заради виденията, които ти давам и които ще продължа да давам на сърцето ти. Но Аз сега ти казвам, че ако не слезеш през тази сфера в тъмното битие на дявола, то мнозина човеци ще погинат, понеже няма да разпознаят съблазънта на златната корона, нито ще проумеят защо сатанинските поклонници не са в общите човешки трудове, нито са измъчвани като другите човеци...”

Думите на Господ ми дадоха така жадуваната утеха за сърцето ми, понеже преди всяко от досегашните видения в тази книга аз преживявах кошмарни отмъщения от Сатана. Но ето, че се почувствах не просто възстановен, а пълен с ревност да извърша всичкото очакване на Исус. Така аз влязох в смолистия мрак на втората сфера, прострял напред Божия Меч. И тогава Мечът, насочван от Божията Сила, полетя надолу в тъмното битие на дявола, а с него полетях и аз... Не зная колко продължи слизането ми през сферата, но ето че накрая видях земята и търкалящия се зар на лукавството и съблазънта. Този път той беше обърнат към земята със стената на златната си корона. И ето, че Сатана изкрещя отсрещ камъка, като казваше:

“Духове на короната! Елате и вземете лукавството и съблазънта ми, за да издирите човеците, които са ви предадени от Гнева на Небесния Бог! Напълнете ръцете си с корони от короната ми и намерете човеците, които повече от всичко копнеят за поклон и царуване...”

¹⁹ (Псалом 73:4-5)

Дочули гласа на дявола, духовете на короната се надигнаха от ада като тъмен облак. И като се приближиха до стената му, започнаха да взимат златни корони, които се изсипваха от стената му. А тогава Божият Меч просто последва един от духовете на короната...

Не беше преминала и минута, когато пред очите ми се появи силуетът на старовремска къща, в която влязохме през самите ѝ стени. Така видях човек, застанал пред портрет и вдигнал ръце към него, сякаш да му се моли. И той, гледайки картината, проговори, като казваше:

“Каква издънка мога да бъда на славния си род, когато предците ми бяха с кралска кръв, а моята кръв е на плебей и пропаднал човек? Нима се прекъсна линията на царете по моя причина? Нима ще гледам портретите на отминалото величие като просяк и неудачник?

О, да беше имало дух, който да постави корона на главата ми, както тя е била върху главите на предците ми! В тоз час бих дал на тоя дух сърцето си, душата си и всичко що имам! Да имаше благодетел, който би ме въздигнал, както е въздигал предците ми, бих извършил всичката му воля и бих изпълнил всичките му условия!”

В този миг, изненадващо за човека, от самия портрет излезе пратеникът на Сатана. И като държеше в ръцете си златната корона, каза на стреснатия молител:

“Моят господар чу въздишките на душата ти, и видя силния копнеж да бъдеш славна издънка на рода си! Понеже всички преди теб го викаха, за да ги направи царе на времето им. А сега е твоят шанс и днес е твоето време! Ето – златната корона вече е приготвена за теб и е дошъл мигът за промяна на съдбата ти! Искаш ли ти това? Ще се поклониш ли на господаря ми, за да направи той да ти се покланят всичките човеци? Ще се наведеш ли, за да положи той златна корона на главата ти?”

Чул думите на пратения демон, човекът се изуми до сетна степен. Така, протегнал треперещите си ръце, той каза на пратеника:

“Господ е чул молитвата на душата ми! И затова те е изпратил да ме възцариш, подобно на предците ми! Искам тази корона! Искам я и ще се поклоня, за да я получа!”

Думите на човека накараха сатанинския пратеник да се ухили с всичкото възможно лукавство на усмивката си. А след това, свалил короната до коленете си, той каза:

“Хайде, поклони се! Мисли само за поклона и наведи главата си, за да получиш короната!”

Застанал пред демона, човекът се опита да се поклони, но в първия момент гръбнакът му отказваше да се наведе, понеже остатък от съвестта му все още се противеше на дяволското послание. А това накара демонът със силен глас да му изкрещи, казвайки:

“Искаш ли да станеш цар или не? Изглежда, че напразно си призовал господаря ми и напразно съм бил път, за да дойда при тебе?”

“О, искам, искам!” – изпъшка с мъка човекът.

“Ами наведи се тогава! И мисли само за короната, която получаваш! Чуваш ли ме? Мисли само за короната! Всичко друго няма никакво значение! Само така ще станеш цар!”

Взрял хипнотизираните си очи в златната корона, човекът направи върховно усилие и вече се навеждаше, когато звук на счупена кост отекна глухо в пространството на стаята. А демонът, за да предотврати надигането на човека, натисна с ръка главата му, като казваше:

“Не бой се! Няма да се парализираш! Този гръбнак дълго е бил изправен и затова не си могъл да станеш цар! Но ето, че сега се пречупи и след малко короната ще е твоя! Искаш ли я още? Искаш ли да бъдеш цар?”

“О, искам, искам! Както са били царе предците ми, така и аз ще бъда цар!”

“Разбира се, че ще бъдеш!” – му отговори демонът. И като хвана здраво главата му и я приближи до черната си мантия, започна да уринира върху нея, като му казваше:

“Какво е цар без миропомазване? Или какво е владетел, без да споделя помислите на тоя, който го ръкополага! Всякога да изповядваш и изговаряш помислите, които сега докосват главата ти! Защото златната корона ще се закрепя чрез тях и няма никога да падне от главата ти! Разбра ли това, бъдещи царю!”

“О, разбрах, разбрах!” – изрече човекът. А демонът, като сложи короната върху главата му, отново каза:

“Радвай се на царуването си! Пред мен и господаря всякога ще стоиш така наведен, но за човеците ще бъдеш по-изправен от всякога! Нека короната извърши очакването ти, според покланянето ти!”

Миг след последните думи на сатанинския пратеник, нещата във видението се промениха тотално. Защото човекът вече беше цар. И онази старовремска къща беше се променила на мраморен дворец, където човекът седеше на великолепен трон. Той се усмихваше с огромно удоволствие, а около него беше пълно с царедворци и поклонници. Но там, под блясъка на короната, едва забележимо продължаваха да се стичат струйки от демонична урина, невидима за царското обкръжение, но достатъчно видима за мен. А тогава Божият Меч проговори на сърцето ми, като казваше:

“Запомни думите Ми и ги предай на всичките Божи чедра!”

Царуването в света на дявола става с поклон пред дявола, при който биват счупени всичките духовните устои на съвестта! А утвърждаването на царуването става с лукавство и съблазън, на които отговаря и демоничното уриниране! Така се издигат всички светски царе и всички земни управници! Те винаги са в поза на пречупен гръбнак, за да могат главите им да се оскверняват от уринирането и да поглъщат семеизливането на сатанинските демони и дори на самия Сатана! И ако вие искате да превъзмогнете над лукавството и съблазънта на златните корони, трябва винаги да помните, че Господ Исус е вашият Цар! И ако някой Го носи в сърцето си, нека се приготви да носи корона от тръни в земния си живот, за да заблести с Венеца на Славата в Небесното Царство! Никога да не преклоните гърбовете си пред съблазънта на Сатана! И никога да не наречете земен човек “цар”, понеже Един е вашият Цар – Небесният!”

След тези последни думи Божият Меч ме въздигна от тъмната сатанинска сфера, тъй щото отново се намерих в Залата на Божия Яростен

Гняв и в присъствието на Господ Исус Христос. А Той, като ме погледна с твърде сериозен поглед, ми проговори, като казваше:

“Разбра ли сега що ще рече поклонение и царуване с дявола? И разбраха ли Моите братя и сестри, че земните царе са прекършени клони, които са обречени да вършат волята и помислите на прекършения дявол?

Ето, заповядвам ви всякога да помните думите на Божия Меч и те да се превърнат във вашия нагръдник на Правдата и във вашия пояс на Истината! А ако някой има в сърцето си силния копнеж да бъде от царете, на които Аз съм Цар, нека предаде живота си на поругание, сърцето си на бичуване и главата си – на отмъщение от демоните на лукавия! Защото на земята Аз царувам с трънен венец, а на Небето – с Венеца на Божията Слава! Тия са думите Ми относно златната корона на лукавството и съблазънта!”

4. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНАТА ОГЪРЛИЦА НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или за отделянето на човеците в гордостта на дявола)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

След написването на видението, свързано със златната корона, дяволът засили твърде много жестоките си отмъщения върху мен. Една остра и непоносима болка сграбчи главата ми, сякаш че бях хванат от клещите на менгеме. В такова състояние наистина е невъзможно не просто да се пише, но дори да се мисли. Ето защо аз силно се надявах на някакъв благодатен промеждутък от Божие благовремие, който да уловя и да продължа писането на тази пророческа книга.

Междувременно в сърцето ми нахлуха много размисли относно златната огърлица на съблазънта, която е изключително свързана с гордостта на дявола. Опитах се да си спомня какво ми беше коствало като Божий слуга, за да вляза в духовна конфронтация с поколението на онези нечестиви, които носят огърлицата на гордостта. И тогава с болка признах в сърцето си, че нечестивите не просто, че останаха такива, но се закоравиха в измамата на греха още повече. Дотолкова, че вече да не забелязвам тях, а самият дявол, амбициран да ги задържи в измамата на своето нечестие.

Това е страшно, братко мой!

Страшно е да си помислиш, че в древността Божият Гняв е постигал нечестивите дори когато са отхвърлили само едно изречение на Божий пратеник, а днешните високомерни, надути и арогантни пастори не се трогват от сто и тридесет пророчески книги, които викат против всичката дяволска съблазън в църквите им.

Защо ли е така? Защо, десет години по-късно, храмовете са пълни с търговци, а библейските академии са пълни с човеци, желаещи духовно затыпяване и изродяване? Защо, десет години по-късно, името на Божия пророк продължава да бъде покрито от всичката помия и позор на помрачени съвести и манипулирани сърца? Защо, десет години по-късно, в паметта на сърцето ми и в спомените на душата ми няма нито един случай

на дълбоко и очистващо покаяние, с което поне един хулител да беше почукал на вратата на дома ми, за да дири прошка за злите си думи и дела против Божия пророк? Защо, десет години по-късно, няма нито един пастор на нито една църква, който да е заклеймил насилието и разрушителните войни, които води политическата върхушка на Америка под одобрението на тамошните църковни лидери? Защо, десет години по-късно, нито един пастор не скъса дипломата си и не се откажа от привилегиите си, заплатата си и угодниченето пред църковните синаедриони? Толкова много въпроси "защо", а отговорът е само един:

Защото не е възможно никакво покаяние за поколение, което се има за праведно в собствените си очи, а гордостта на дявола като верижка окръжава шията му!

Знаеш ли, че преди няколко месеца през тази година, аз имах уникалната привилегия да бъда свидетел на видения, които все още не са се случили, но непременно ще се случат. Това бяха видения, в които моят Господ събра златни брънки от най-святите места в Божието Царство, където някога Сатана се беше подвизавал като засеняващ херувим. И той, който при създаването си, беше влюбен в тези брънки, и обичаше Бога и Отца с всичката сила на сърцето си, взе че се изроди. Изроди се дотолкова в бунта и беззаконието си, щото намрази всичките златни брънки на Божия Суверенитет. И според както истинно ми го потвърди Господ Исус, ще има миг в тъмното битие на дявола, когато ангелът на Отеческия Суверенитет ще го посети с тези брънки (именно това са виденията от **"Веригата и Присъдата"**). И като ги постави върху кристалния поднос на Отеческата Правда, ще призове нечестивия да се поклони на брънките и да признае падението си, помрачението си и безмерното си лукавство. А тогава старовременната змия, с притисната от Божията Истина челюст, непременно ще изплюе всичката си отрова върху всичките златни брънки.

Защо ще го направи? Не би ли било по-добре за дявола да коленичи пред брънките и да признае, че е извратен и нечестив? Не би ли било по-добре с всичкото си поведение да търси умилоствение и смекчаване на Божията присъда върху него? Разбира се, че би било добре! Но аз не говоря за каещия се грешник, влязъл в Храма да се помоли!

Не, братко мой! Размислите ми касаят хилядолетния Божий противник, който (според както ми потвърди Господ) продължава да пада пред Божието Лице. Мислил ли си ти за това? Мислил ли си какво означава фактът, че един Небесен херувим, изхвърлен от Хълма Сион и запокитен надолу, продължава да пада? "Ама как ще пада, след като е вече паднал?" – би попитал някой. А аз ще отговоря така:

Падането на Сатана не е толкова надолу, или още по-надолу!

Дяволското падение е падане на един дух пред Божиите очи! Защото колкото повече той продължава бунта и съпротивата си, толкова повече пада и пада! И колкото повече пада, толкова по-страшна става скоростта на падението му, което ще приключи с безпримерен и невероятен трясък в огненото езеро!

Какво тогава да кажа не за Сатана, а за тези, в които той се е вкопчил, за да не бъде сам в падането си? Няма ли всичките белези на дяволското падение да станат белези и на тия, които падат с него? Та можеш ли, падайки с черния дух надолу, да имаш миг на покой, в който да погледнеш, че пред теб стои пратеник от Сион с пророческо слово, дадено за твоето покаяние?

Нищо подобно, скъпи ми приятелю!

За арогантните вавилонски пастори, споделили дяволското падение, книгите на служение "Мория" са като мигновено проблеснали искрици, които те не са могли да видят, поради гигантската скорост, с която са падали и продължават да падат надолу.

"Но как ги е дръпнал Сатана, братко?" – ще попита някой. А аз ще отговоря така:

Дръпнал ги е именно със златната огърлица, на която Господ Исус ще ви направи свидетели във видението, което предстои. Дръпнал ги е със собствената си гордост и арогантност, които е направил да бъдат тяхна гордост и тяхна арогантност! И понеже в духовния си смисъл огърлицата значи отделяне, то нека вече да ти покажа видението от Залата на Божия Яростен Гняв, за да ти стане ясно всичко. Аз отново бях в присъствието на моя Господ, когато Той с властен и ревнив Глас ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Употребих всичките години на младостта ти, за да говоря на сърцето ти и да дам Святи и Огнени послания на Моята Църква! Употребих всичката ти ревност и вяра, всичката ти любов и дълготърпение, за да призовавам човеци на покаяние и възвръщане към Завета Си! Но ето, че при всичкото Ми призоваване, поколението на дяволското нечестие не се смути от думите Ми, нито от виденията Ми, нито от всичките Ми сериозни предупреждения!

Те отхвърляха пророческите книги от Хълма Мория и посочваха библиотеките си, натъпкани с теология и демонични свидетелства! Те се пъчеха и се биеха в гърдите, като безумни маймуни, и не даваха да се каже дума против нечестието им и против всичката дяволска съблазън в църквите им! Те силно и шумно се смееха, когато против търговията им дойде Святата Ми Заповед, наречена “Изгони търговците от Храма”! Те побързаха да хвърлят помия и позор върху името ти, когато против нечестието им дойдоха съдебните процеси против Езавел, Корей и Мамон! Те пускаха видео-магнетофоните си и съзерцаваха бляскавите спектакли на американското тщеславие и стотиците шоу програми на продажните евангелисти! А след това, като биеха отново гърдите си, казваха в скришното на сърцата си:

“Да отхвърли ли Бог такива святи лидери? Да нарече ли Бог такива евангелисти слуги на дявола, само защото си продавали книгите и печелили пари? Не, няма да повярваме на тоя никаквец Главчев! Ако тази търговия печели такива баснословни суми и Божиите лидери са богати, то е, понеже такава е Волята Му!”

И колкото повече дипломираните вълци и хитрите лисици се биеха в гърдите, за да отхвърлят тебе, слугата Ми, в когото положих Сърцето Си, толкова повече върху твоята глава се струпваха тръните на религиозната омраза и демонично отмъщение. И толкова повече върху техните шии се стягаше огърлицата на сатанинската съблазън! А знаеш ли докъде води стягането на една огърлица? Води до това, че стегнатите с нея, се подкарват като безумни говеда на заколение, а пътят им към дълбочините на ада е

едно непрестанно викане на "Алелуя" и "Амин"! Затова ти сега пристъпи към третата от сферите. И като извадиш Божия Меч в ръката си, слез с него в тъмното битие на дявола. За да чуеш думите, които той говори на духовете на огърлицата, и да видиш колко съдбоносна е огърлицата за тия, върху чиито шии бъде сложена..."

Огнените думи на моя Господ ме накараха да Му се поклоня, а след това да пристъпя към третата сфера и да извадя Божия Меч в ръката си. И ето, че когато го извадих, върху неговото протежение заблестяха думите от Асафовия псалом, които гласяха:

"Затова гордостта като верижка окръжава шията им, насилието ги облича като дреха..." ²⁰

А тогава Исус отново проговори, като ми казваше:

"Тръгвай, слуго Мой! Лети с Меча Ми и виж нещата, за които трябва да свидетелстваш на Моята Църква!"

Хванал Меча в ръката си, аз полетях след него през гъстия и смолист мрак на сатанинското битие. И ето, че когато стигнахме земята, аз отново видях хвърленият зар на лукавството и съблазънта. Този път той беше обърнат със стената на огърлицата си към ада. И ето, че дяволът извика отсред камъка, като казваше:

"Явете се пред мене, духове на огърлицата! И като напълните шепите си с огърлици от огърлицата ми, скоро идете та съблазнете човеците, които са ми предадени от Гнева на Небесния Бог!"

Дочули гласа на господаря си, духовете на огърлицата се надигнаха като черен облак от дълбините на ада. И като застанаха под стената на сатанинския камък, започнаха да пълнят шепите си с огърлици, които се сипеха от златната дяволска огърлица. Това накара Сатана отново да изреве, казвайки:

"Бъдете усърдни, духове мои!"

Здраво затегнете гордостта и арогантността ми в сърцата човешки! За да види Небесния Бог, Който толкова силно мразя, че както аз няма да се трогна от веригата на пратеника Му, така и човеците, които са ми

²⁰ (Псалом 73:6)

предадени, няма никак да се трогнат – нито от пророци, нито от който и да е човек, който е под тях!”

След последните думи на дявола, Мечът в ръката ми трепна, тъй щото ние полетяхме след един от духовете на огърлицата. Така, летели известно време след него, се приближихме до богатата къща, като влязохме през една от стените ѝ. А тогава очите ми видяха пастор, който имаше твърде недоволен израз. Той беше разтворил вестник върху бюрото си, а едновременно с това държеше телефонна слушалка в ръцете си. И ето, че пасторът изкрещя в слушалката, като казваше:

“Какви снимки си ми направил, за бога? Та на тях ясно личи един дрипльо в обкръжението ми! Кой го е допуснал на конференцията и как се е намерил в обектива ти, а? Не ти ли казах да внимаваш как снимаш и да следиш какво пускаш в редакцията на вестника? Как сега да покажа този вестник на американските ни приятели? Как да ги убедя, че сме църква на просперитета и държим на доктрините, когато ти ме подкопаваш така? Непременно да кажеш да изкупят целия тираж на вестника! Чува ли, целият...”

След тези думи, пасторът затръшна с яд телефона си. И като удари с юмрук по вестника, извика силно, казвайки:

“Докога, господи? Докога простаци, бедняци и всякакви дрипльовци ще напират около мене? Гнус ме е от тях! Миришат и са много противни! О, да би ме издигнал високо, високо, високо! Там, където няма да има помен от тая паплач! Всичко бих ти дал, господи! Да, всичко бих ти дал!”

Докато той още говореше, вестникът пламна, а отсред самия пламък изскочи пратеникът на Сатана. И като държеше златната огърлица в ръцете си, с преправен и гальовен глас каза на човека:

“Искаш ли твоето битие никога да не се пресече с битието на простолюдието, нито да търпиш зловонието на бедността и сиромашията му?”

“О, искам, божий пратенико! Ти си отговор на молитвите ми!” – извика прехласнат пасторът. А тогава демонът протегна напред ръка, като му казваше:

“Сложи тази златна огърлица на шията си и тя ще те направи да бъдеш заобиколен само от достойни за божието сърце поклонници!”

“Но какво ще се случи с останалите?” – попита развълнуван пасторът.

А демонът му отговори, казвайки:

“Ти не бери грижа за останалите. Те са пръст от пръстта, прах от прахта, и черепки от земните черепки! А за да ме изпраща господ при тебе, той отдавна е видял усърдието ти да се възкачиш нагоре! Хайде, слагай огърлицата!”

С удоволствие, което не може да се опише, пасторът взе огърлицата от шепата на демона, като я сложи на шията си. А сатанинският дух, като застана откъм гърба му, каза:

“Нека сега здраво да заключа и закрепя този дар, който имаш от моя бог! Защото той трябва да се носи довека! И по никаква причина или повод не трябва да се сваля!”

“О, закрепи я, закрепи я!” – извика отново пасторът. И ето, че демонът до такава степен стисна огърлицата, щото тя започна да души гърлото му и да предизвиква напъни на кашлица...”

“Много силно стягаш!” – опита се да каже пасторът. А демонът, като извъртя главата си и го погледна злобно, му изкрещя, казвайки:

“Да я сваля ли искаш? Да се разгневи ли бог на думите ти, та тоз час да те направи да споделяш трапезите и бараките на мръсни, миришещи, възшливи и пъпчиви човеци? Това ли искаш от бога или компания от елитни и чисти хора, от които мирише на смирна, алое и касия? Не казва ли Библията тия стихове:

“На смирна и алой и касия миришат всичките ти дрехи...”²¹

Хора с такива дрехи ли да ти прибави моят господ или тия, от които ти се повръща?”

“О, компанията на елита искам! Искам благоуханните пред господата!” – кашляше сатанинският поклонник.

“Претърпи стягането тогава! Защото то ще свърши и ти ще свикнеш с него, но от ония мръсни и смърдящи хора няма да има и помен в живота ти!”

²¹ (Псалом 45:8)

След тези думи демонът още повече стегна огърлицата, тъй щото очите на нечестивия се изцъклиха. И тогава, извадил пламнал нож в ръката си, демонът подпали с него огърлицата, като си казваше, но без да бъде чул от пастора:

“Да носиш огърлица на моя бог, а да нямаш дъха на насилието му и гордостта на думите му, то значи, че не би бил от неговите!”

Усетил огъня около шията си, пасторът извика към демона:

“Какво ми стори? Защо огърлицата така пламти?”

А сатанинският пратеник му отговори, казвайки:

“Ти си посочен за елита на моя бог! А в един елит се говорят елитни думи, които да удовлетворяват елитните сърца на елитните човеци! Огънят всякога ще идва на езика ти и ти ще говориш всичките думи, с които да угаждаш на бога, в който си повярвал! Но не бой се! Всичко е скрито в духа ти и отвън няма да се вижда! Всичко е лично между теб и бога! А сега иди и се радвай на живот без дрипльовци, но в присъствието на истински чудесни и елитни хора!”

След тези думи на демона видението се промени. Понеже аз виждах пастора, заобиколен от богаташки контета и префърцунени дами! Той стоеше сред тях и се усмихваше широко, а след това с видимо презрение извикваше към фотографа си:

“Снимай ме сега, снимай ме! И нека снимката ми да излезе на първа страница!”

Думите му накараха господата около него да извикат:

“Хо, хо, хо!”

А дамите да се разкискат:

“Хи, хи, хи!”

И никой от това обкръжение не видя, нито усети, че са сатанински избраници, проклети и обречени да носят веригата на дяволската гордост и арогантност. А тогава Божият Меч проговори на сърцето ми, като каза:

“Иди и предупреди всичките Божии чеда, че гордостта е най-страшният дяволски грях, на който се дължи непрестанното му падение! Всеки, който види ближния си по-долу от себе си, жив е умрял и Бог вече е напуснал сърцето му! Но вие, Божии чеда,

имащи Духа на Святия в сърцата си, всякога помнете апостолските думи:

“Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си...”²²

Защото именно с това усърдие Исус ви дава да познаете височината и дълбочината на Божията тайнствена премъдрост! Тая височина и дълбочина, които дяволът презря! Тая височина и дълбочина, от които Сатана иска да лиши човеците, като ги връзва с огърлицата на гордостта и арогантността си!”

След тези думи, Божият Меч отново ме въздигна в Залата на Божия Яростен Гняв и в присъствието на Исус. А Господ, като взе Меча от ръцете ми и го заби отново върху златната огърлица в сферата, ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Приеми го като рани върху ръцете си и нозете си! Приеми го и като болезнени тръни върху главата си! Но до самия свършек на времето и до мига, в който ви грабна при Себе Си, ще бъдеш презиран, отхвърлян и поругаван от човеци със сатанинска огърлица! Те вече не могат да я свалят от шиите си, нито да спрат огъня, който ги изпепелява и димът, който дразни ноздрите на Отца Ми! А на всички Мои казвам:

Смирете се под мощната ръка на Моя Отец, за да ви възвиси своевременно! Защото възвисяването ви ще рече да приемете образи на слуги, и да слугувате на тия, които ще наследят Спасение! Който се е смирил, той на Мен се е поклонил! А който на Мен се е поклонил, той е целунал нозете Ми и е познал пътищата Ми! А който е познал пътищата Ми, нека прегърне едно агънце и да го доведе в Присъствието Ми!

Казвам ви, Божии люде! Тогавя никак няма да загубите наградата си! Тия са думите, които изговорих на слугата Си против огърлицата на сатанинското лукавство и съблазън!”

²² (Филипяни 2:3)

5. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНАТА ЛУПА НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или как хората споделят очите си с очите на дявола)

Братко мой! Верни ми приятелю!

В тази последна година вярата ми в Исус нарасна многократно. Пред сърцето ми се откриха нови хоризонти, ново познание, нови просветления и откровения. А най-ценното, което Господ ми даде от Себе Си, беше блаженството да Го познавам като Камък. За мен Той беше Камъкът в Гетсиманската градина, на Който облегнах сърцето си и устоях в пиенето на Неговата Чаша. За мен Той беше Камъкът, слязъл в покоите на дявола, Който първо смаза, а след това пръсна всичката черна жлъч на нечестивото дяволско сърце. За мен Той е Камък и в тази пророческа книга против тъмния зар на лукавството и съблазънта. Защото без Него не бих устоял на ужасяващия натиск от Сатана. Как обаче да пристъпиш до Камъка Исус? Или как да се съградиш върху Него, за да бъдеш наистина част от Храма Господен и обиталище на Святия Дух? Не мога да ти спестя отговора на тези въпроси, понеже виденията в тази книга стават все по-тежки, а за понасянето на тежките видения са нужни здрави камъни. И така, братко мой, аз те моля да вникнеш в следните апостолски стихове:

"...ако сте опитали, "че Господ е благ;" при Когото идвайки, като при Жив Камък, от хората отхвърлен, а от Бога избран и скъпоценен, и вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, за да станете свето свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исуса Христа. Защото е писано в писанието: - "Ето, полагам в Сион крайъгълен Камък, избран, скъпоценен; и който вярва в Него, не ще се посрами". За вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тия, които не вярват, "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла", и, "Камъкът, в Който да се спъват, и Канара, в Която да се съблазняват"; защото се спъват в Словото и са непокорни, - за което бяха и определени..."²³

²³ (1 Петрово 2:3-8)

А сега забележи, че нашият Господ непременно ще бъде Камък, **“от човечите отхвърлен, а от Бога избран и скъпоценен”**. Забележи също, че Исус ще бъде **“Камъкът, в Който да се спъват, и Канарата, в Която да се съблазняват...”**

Как мислиш, братко мой? Защо човечите отхвърлят Камъка Исус? Защо се спъват и съблазняват в Него? И там, където има съблазън, няма ли съпротива от един тъмен зар, чиято единствена амбиция е човечите да споделят неговия свят, а не идещото Царство на Божия Син? Нека ти кажа, че ако има причина човечите да отхвърлят Камъка Исус, то е, понеже Този Камък не им дава дял от земния живот, но обещава на Своите Си камъни Вечен Живот в Божието Царство. И ако мнозина нечестиви се спъват и съблазняват в Камъка Исус, то е понеже са били излъгани да отидат при Него с желание да си запазят стария живот и да имат амбиции и мечти за старото си битие. А това наистина съблазнява. Съблазнява дотолкова, че човечите бързат да прилепят сърцата си до тъмния зар на лукавството и съблазънта, който е силен да дава награди в този живот и дял от света, който му е предаден. И за да нямат нечестивите никакъв вътрешен страх, че вършат нечестие и участват в беззаконие, тъмният зар им се представя за светъл ангел...

Само можеш да си представиш какво се случва в едно сърце, когато е било измамано да не вижда в дявола дявол, но Господ. Само можеш да си представиш за каква духовна деградация и разрушение можем да говорим, когато не просто един или двама, но цели църкви са последвали дявола и са били съблазнени от лукавството му. Години от живота ми преминаха в непрестанна битка със съблазнените от Сатана църковни общества. В десетки книги Мечът на Божия Пророчески Дух се забиваше съвсем точно в съблазънта и лукавството, като призоваваше човечите да напуснат властта на мерзостта, която докарва запустение. Но ето, че деветдесет и девет процента от заблудените мнозинства си останаха на местата и не направиха и крачка, за да напуснат дяволската съблазън. Те не просто не извадиха едното си съблазнено око, според изричната заповед на Исус, но съблазниха и другото, за да им бъде дяволът все во все.

Аз никога няма да забравя как в две поредни пророчески книги Исус ми даде да изпитам със собственото си сърце що ще рече очите да бъдат съблазнени. Първата от книгите бе **“Водите на поруганието”**, а втората – **“Огънят на негодуванието”**. Едва в тези книги аз разбрах колко силен може да бъде дяволът, когато съблазнява плътските очи. Едва тогава разбрах, че отровата на Сатана се превръща в измамна зрителна леща. И когато тази леща бъде поставена върху очите на човека, то последният започва да гледа на света през изкривеното съзнание и пълна лудост на лукавия. Ето с такава леща днес дяволът е помрачил очите на всичките църковни лъжепророци. И тия дяволски слуги, като се качват на амвоните, започват да проповядват любов към този свят, вяра в пари, вяра в кариеризма, вяра във всичките гнусни и отвратителни измами на Сатана.

Кого тогава да послушат църквите? Дали да приемат пророческите видения, дадени на един беден човек, който до днес живее на квартира и няма спестена дори една стотинка, или да се доверят на американските проповедници на просперитета, идващи със свити от делегации, репортери и фотографи, за да хвърлят звездния си прах върху множествата по шумните конференции? Естествено е, че ще изберат и ще зложат на американското. Защо ли? Ами защото, за разлика от Божия слуга, който може да им даде само Слово и Дух, лъжепророците от Америка прибавят към словото си помощи, дарения, промоции. Голяма работа, че Камъкът от Сион бил подменен с тъмния зар на лукавството и съблазънта. По-важното е, че църквите ще се пълнят и препълнят, когато става дума за пари, дрехи, шоколади, макарони, консерви, ориз, захар, брашно, сол.

О, евтина човешка вяро! О, продажни и дребни душици! С пари и дрехи ли ви изкупи Бог от суетния живот на този свят? С шоколади и макарони ли се плати цената за Спасението на сърцата ви? С консерви, ориз и захар ли ще се съградите като живи камъни в Господния Храм? С брашно и сол ли ще заместите Хлябът и Солта на Живота? Но ето затова, братко мой, Исус е Камъкът, **“отхвърлен от човеците”**, в Когото те се спъват и съблазняват. Защото, когато трябва да мисли за стомаха и дебелото черво, човекът е готов да отиде дори и в най-сатанинския

вертеп, за да си получи користите. Но когато трябва човеците да бъдат научени на Жертва и Принос, то тогава те махат с ръка и си казват:

“Я по-добре да си стоим в църквата! Там никой не ни проповядва, нито ни призовава на такива тежки и безумни работи!”

Защо говоря за всичко това, преди видението, което ще ти бъде разкрито? Именно, за да разбереш, че една страшна дяволска лупа е затиснала като капак всичките тщеславни църкви. И ако някой довери сърцето си на лупата, за да гледа през нея, той ще поквари сърцето си с изкривеното и помрачено съзнание на дявола. Той ще гледа на света така, както на него не бива да се гледа. Той ще забрави за Хълма Сион и Небесния Ерусалим, а очите му ще бъдат хипнотизирани от просперитета и лесния начин на живот, който демонстрират дяволските угодници. Всеки лъжепророк, видян през лупата, ще му се струва Божий ангел. Всеки алчен сребролюбец и мазен търговец ще му се привижда като помазаник на Христос. Всеки хитър и безскрупулен теолог ще му се привижда като Божий апостол и проповедник на Правдата. Затова нека никак повече не се бавя, но да ти предам и самото видение, което Господ разкри на сърцето ми. Аз отново стоях в Залата на Божия Яростен Гняв, когато Господ с ревнив Глас ми заповяда, казвайки:

“Пристъпи към четвъртата от Божиите сфери! И като протегнеш ръце, извади Божия Меч, който е забит в лупата на лукавството и съблазънта!”

С огромно вълнение пристъпих към сферата и хванах дръжката на Меча, като го извадих от сферата. А тогава по протежението на Меча заблестяха стихове от Асафовия псалом, които гласяха:

“Очите им изпъкват от тлъстина; мечтанията на сърцето им се превишават...”²⁴

И ето, че Господ докосна с ръка гърба ми, като ми казваше:

“Слуго Мой! Последвай Волята на Меча и слез през тази сфера в тъмното битие на дявола. Защото искам да свидетелстваш на всичките Ми братя и сестри за лупата на сатанинското лукавство и съблазън. Тази лупа, която е причина за отстъплението от Моя

²⁴ (Псалом 73:7)

Завет и от Моето учение! Тази лупа, която накара всички пастори и църкви да отхвърлят книгите ти като скверни и лъжливи! Тази лупа, която и до днес е причина търговците, теолозите и лъжепророците да са на почит и присъствието им да е твърде желателно по всички църковни събрания. Тази лупа, през която неутвърдените и измамни човеци и до днес те виждат като вълк, еретик и съблазнител! И най-вече – тази лупа, през която до свършека нечестивите ще наричат доброто – зло, а злото – добро, тъмнината – светлина, а светлината – тъмнина!”

След последните думи на Исус аз пристъпих в гъстия и смолист мрак на сферата, а Мечът ме понесе в тъмното битие на дявола. Така, подобно на предишните видения, аз отново видях хвърленият зар на лукавството и съблазънта. Този път той беше обърнат към ада с четвъртата от стените си, в която имаше лупа. Докато я гледах, дяволът изрева към демоните си, като им казваше:

“Духове на лупата! Явете се пред стената ми! И като напълните ръцете си с лещи от лупата ми, скоро идете и намерете по земята всички човеци, предадени ми от Гнева на Небесния Цар. Пратеник ми даде пълномощия, с които Йеова ме изпраща като дух на заблуда против църквите, които не обичат Истината, за да се спасят. Затова намерете водачите на тези църкви, за да ги измамите успешно с всичкото лукавство и съблазън на лещите от моята лупа!”

Дочули гласа на господаря си, духовете на лупата се надигнаха като черен облак от дълбините на ада. И като приближиха стената на сатанинския камък, протягаха ръцете си и ги пълнеха с лещи, които се сипеха от лупата. Точно тогава Божият Меч последва един от пратениците, тъй щото полетяхме след него в мрака на дяволското битие. Не зная колко продължи проследяването, но накрая отново видях къща, а Божият Меч премина с мен през стените ѝ. И ето, че видях пастор, който беше седнал на дивана си и бършеше нервно с кърпичка очилата си. Разтвори библия върху дървена масичка, той сложи очилата си и се опита да чете от нея. Но видял, че има проблем, тъй хвърли с досада очилата си встрани, като извика:

“О, господи! Защо сърцето ми никак не намира съгласие със словото ти? Защо писаното от слугите ти никак не намира съгласие с днешната съвременна ситуация? Как да водя църквата ти, след като всичките ни видения са все за горното, за небето? С небесното ли да успокоявам човеците, когато други църкви се докоснаха до изобилие от земното? Как не намерих един стих от тая библия, та да се приближим поне малко до благоденствието, което даваш на мнозина други?”

О, да бих имал очи да видя такова обещание в словото ти – сърцето и душата си бих ти дал, за да го получа! Да бих имал очи за просперитета – скоро бих направил църквата преуспяваща!”

Докле пасторът още говореше, библията на масата му избухна в огън, а отсред нея се яви пратеникът на Сатана. И той, като го погледна, каза му:

“Какви са тези очила, с които досега си чел словото на моя бог? Какъв е този старомоден Исус, който проповядваш от амвона си? Каква е тази тесногръда трактовка на Евангелието и посланията? Нима мислиш, че би изградил мощна и преуспяваща църква с тези очила?”

“О, божий пратенико!” – извика пасторът:

“Тези очила са вярата, предадена ми от бащите ни! Нима не трябва да чета именно през тях библията?”

“А какво постигна, като четеш през тях словото на нашия господ?” – попита го лукаво демонът и продължи:

“Знаеш ли колко пастори се налага да изцеляваме в това последно време? Знаеш ли колко безполезни очила сме счупили и изхвърлили на църковните бунища? Но ето, дойде и твоя ред, понеже и ти си един от посочените за корекция на видението!”

“Каква е тази корекция?” – попита пасторът – “Аз нали си имам очила, завещани ми от бащите ми!”

“Забрави за тези очила! Дяволът днес е увеличил много силата си и с тези очила няма да го победиш! Трябва да бъдат коригирани зениците ти, за да имаш достоен отпор срещу все по-нарастващата му сила! Нима ще победиш богатството на дяволските човеци с мизерията на Божиите? Не разбираш ли, че отговорът за успеха ти се крие в погледа ти? Понеже

господ има приготвени благословения за теб, но с тези очила ти няма да ги видиш. А искаш ли да ги видиш? Искаш ли промяната, за която от толкова време се молиш? Защото сега господ отговаря на молитвата ти, а ти се чудиш дали да приемеш благоволенieto му!”

“О, искам промяната!” – извика пасторът.

“Застани тогава на колене пред мен и отвори широко очите си! А аз ще ти поставя лещите, нужни за корекция на твоето виждане! Така непременно ще видиш нещата, за които си бил сляп и които с безполезните очила не си могъл да видиш!”

Ето, че пасторът коленичи пред демона на Сатана, като ококори широко очите си. А тогава дяволският пратеник с ловкост и бързина постави лещите върху зениците му. А след това, като го приближи до мантията си, започна да уринира върху очите му, казвайки:

“Водите на Силоам измиват очите ти! И новите зеници, които получи от господa, ще ти разкрият свят, какъвто не си виждал...”

Прекарвайки шепи по лицето си и разнасяйки демоничната урина по целия си образ, съблазненият отвори очите си и възкликна:

“О, аз съм прогледнал!”

“Да, прогледнал си!” – отговори му демонът и продължи:

“Отвори сега библията си, за да видиш колко много са Божиите обещания за твоята църква! Ето, например това:

“Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че, богат като бе, за вас стана сиромаш, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия...” ²⁵

Или пък това:

“До сега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна...” ²⁶

Искай служителю господен и непременно ще получиш! За да представиш на моя бог църква, обогатена и славна!”

²⁵ (2 Коринтяни 8:9)

²⁶ (Йоан 16:24)

В следващия миг дяволските лещи изцяло помрачиха духа на пастора. Но той, не усетил преиначената дяволска трактовка върху библейските стихове, започна да се кланя на демона, като казваше:

“Няма да те разочаровам, господи! Никак няма да те разочаровам! Старите очила никога вече няма да сложа, но с тия нови зеници слава ще ти отдам! Да, слава на името ти!”

В този миг видението се промени и аз вече виждах как пасторът беше станал не просто богат, но лидер на църква, която благоденстваше сред благоденстващите. Силен да съблазнява, привлича и мами, той беше привлякъл стотици и хиляди човеци, желаещи да получат лещи като неговите и благоволение от дявола, подобно на неговото. А тогава Божият Меч проговори на сърцето ми, като казваше:

“Иди и предупреди всичките си братя и сестри да не любят света, нито каквото е на света! Иди и им напомни думите на Исус, че по-лесно може камила да премине през иглено ухо, отколкото богат да влезе в Царството Божие! Но най-вече – свидетелствай от Небето, че има една Вяра, която веднъж завинаги е предадена на Светиите, и тя е истинската зеница за очите ви! Вярата, че този свят не е вашият дом и в него Господ не ви е дал дял, какъвто дяволът дава на нечестивите! Вярата, че на Небето имате дом неръкотворен, вечен! И за този дом трябва да претърпите като пришелци и чужденци на света, помнещи и живеещи апостолските думи:

“...които си служат със света, като че не са предани на него; защото сегашното състояние на тоя свят преминава...”²⁷

След тези последни думи Божият Меч ме въздигна в Залата на Божия Яростен Гняв и в присъствието на Господа. А там Исус ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой!

Блажени са човеците, които имат Моята Вяра в сърцата си! Те никога няма да се огънат пред лупата на сатанинското лукавство, но ще възвеличат Името на Господа – било в смърт или живот! Аз ви заповядвам да стоите твърди и безкомпромисни, като изцяло

²⁷ (1 Коринтяни 7:31)

мислите за онова, което е горе! Никак да не се съблазните – било от богатства, било от лъжливи свидетелства! И когато ви предложат лещите на сатанинското лукавство, речете на измамените:

“Защо да влизаме мъчно в Божието Царство, когато Господ е направил за нас игото Му да е благо, и бремето Му да е леко? Никак няма да пожелаем лещите ви, но ще се радваме, когато нямаме! Защото земното нямаме ни е свидетелство за Небесното имане!”

Тия са думите, които изговорих на слугата Си против лупата на сатанинското лукавство и съблазън!”

6. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНАТА ЧАША НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или как дяволът прави завет на блудство със сърцата на поклонниците си)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Едва ли ще бъде пресилено, ако ти кажа, че целият ми съзнателен живот за Господ премина в пиенето на Неговата Чаша и в благодатно изпълване с Духа на Новия Завет. В крайна сметка – ако сме в Заветни отношения с Исус, то тогава Христовата Чаша наистина би станала сърдечен прицел на всичката ни вяра. Колкото повече Господ даваше видения на сърцето ми и ме изпълваше със Святия Си Дух, толкова повече разбирах, че да пия Неговата Чаша е нещо повече от това да отида на църква и да взема Господна вечеря. Моля те да не ме разбираш превратно. Защото всичко е въпрос на вяра. Една е вярата, с която човек ще вземе Господното причастие, а съвсем друга е вярата, с която ще последва Исус до мястото, наречено Гетсимания, за да изпие Чашата на Христовото страдание.

Една от най-големите трагедии в църквите на последното време е липсата на онази вяра, с която християните да поискат да пият Чашата на Христовото страдание. По тази причина намаляха не просто ходатаите и застъпниците пред Бога, но и самото понятие Жертва и Принос изгуби смисъла си. И тогава Господната Чаша се превърна в един ритуал, лишен от Дух и Истина. Ритуал, при който човеците се събират да си пийнат винце, да хапнат малко хлябец, да се помолят на езици, да си поизмият краката, да ги избършат с чисти кърпи, да се поздравят в Името на Исус, а след това да си отидат по домовете. На какво се дължеше това абсолютно отстъпление от Завета на Господа? И защо християните решиха в сърцата си, че Исус много се впечатлява от ритуалите им и зачита виното, хляба и миенето на нозете? Ами че то и езичниците пият вино, ядат хляб и си мият краката. Не трябваше ли нещо да различава християнина от езичника? Не трябваше ли Христовият последовател да върши онова, което езичникът не може да извърши?

Истината е, че на този свят се търкаля един зар на лукавството и съблазънта. И върху петата от стените на този зар има поставена златна чаша. Чаша, с която дяволът съблазнява. Чаша, с която лукавият мами и привлича сърцата към себе си. И най-страшното за едно сърце се случва тогава, когато то размени Чашата на Исус за чашата на дявола.

Виждаш ли, братко мой, ако е било въпрос да се пие вино, то всеки може да отиде до магазина, да си купи една бутилка и да си я изпие в къщи. Но не такъв пример ни остави нашият Господ. Той ни заповяда като Негови последователи да се отречем от себе си, да вдигнем кръста си и така да Го последваме. Но какво значи да се отречем от себе си?

Как да се разбира тази заповед? Ето как:

Да излеем от чашите си всичко, което не е било Исус Христово, за да може Господ да ги напълни с Дух от Духа Си, и с Кръв от Кръвта Си. И когато видим чашите си пълни с Неговия Дух и Неговата Кръв, едва тогава да прием. Моля те да не гледаш към никакви земни чаши, били те стъклени, порцеланови или пластмасови. Защото чаша пред Божиите очи е твоето сърце! То е, което трябва да се напълни! То е, което трябва да пострада в страданията на Исус, за да се зарадва премного, когато бъде поставено в Христовата Слава.

Кърви ли сърцето ти, братко мой, за да се ражда наистина Христовото Спасение в сърцата на мнозина други човеци? Действа ли в теб Христовата Смърт, за да се яви при младенците Христовият Живот? Угнетяван ли си всеки ден от дявола, понеже с плодовете на Правдата, която вършиш, се спасяват човешки сърца и се развързват човешки души? Убиван ли си всеки ден заради Исус, за да се изпълнят в Дух и Истина стиховете от апостолското послание в живота ти:

"...защото, както е писано: "Убивани сме заради Тебе цял ден; считани сме като овце за клане")..."²⁸

Разбираш ли тогава, че против тази най-свята привилегия, която сме призвани да извършим в живота си, ще се явят съблазните и лукавствата на дявола? Защото тъмните зеници на лукавия не искат да гледат чаши, пълни с Христовия Дух и с Христовата Кръв. Тъмните зеници на лукавия не

²⁸ (Римляни 8:36)

искат да гледат Истинско и Свято поколение на Новия Завет. И ето затова против всички църкви ще дойдат съблазни, чрез които Сатана ще иска да подмени Христовата Чаша със своята собствена чаша.

Как мислиш, верни ми приятелю? Дали в Божието Слово има предупреждения и доказателства, че Сатана би успял с подмяната? Нека ти напомня най-категоричното предупреждение и най-точното доказателство, че дяволската съблазън наистина е успяла в предназначението си:

“Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотиите от нейното блудстване. И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята...”²⁹

Виждаш ли, че блудницата Вавилон държи именно златна чаша, пълна с мръсотии и нечистотии от блудството ѝ с дявола? И нима си въобразяваш, че тази духовна проститутка наляво и надясно ще тръби по целия свят:

“Вижте ме, хора! Аз съм проститутката, която блудствах с дявола! Скоро отворете сърцата си, за да изсипя в тях съдържанието на чашата си!”

Нищо подобно, братко мой! В очите на целия свят тази блудница е самата Църква на Господ Исус Христос. Лежаният в лукавия свят няма просветени от Бога очи, за да я разпознае като блудница. Лежаният в лукавия свят протяга ръце, за да я прегърне и така да се сбъдне писаното:

“...защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудстване, и земните царе блудстваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния ѝ разкош...”³⁰

Как тогава светът е интерпретирал чашата в ръцете на блудницата?

Отговорът е: Светът е бил съблазнен и излъган, за да припознае дяволската чаша като Христова!

²⁹ (Откровение 17:4)

³⁰ (Откровение 18:3)

Но ако светът се съблазнява, то да вземе ли и Небето да се съблазни от дявола? Нищо подобно! Защото Апостол Йоан продължава в следващия стих, като казва:

“И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ;...”

31

Разбираш ли сега, че когато един Божий слуга пие Чашата на Христовото страдание, а сърцето му кърви и призовава към покаяние, то най-естествено за блудницата ще бъде именно това – да му се поругае, да го похули и да го опозори. В противен случай мнозина биха напуснали блудницата и биха отишли да споделят Чашата и Духа на Божия Пророк. Но кой е оня, който ще иска да страда, когато в църквите има кикотене, падане по гръб и всякакви сладки користи и поощрения? Кой е оня, който ще даде доброволно да му прободат ръцете, но да ги прослави като даващи ръце? Кой е оня, който ще даде доброволно да му прободат нозете, но да ги прослави като нозе, направили прави пътеките на Господ? Кой е оня, който доброволно ще предаде гърба си на бичуване от пасторите на римския дух, и главата си на поругание с тръните и бодилите на всичкото чародейство и религиозно отрицание? Нека ти кажа, братко мой, че това ще бъде всеки, който се е нарекъл Исус Христов и желае да споделя и пие от Чашата на Божия Син, а не от съблазънта на лукавия. Затова нека и аз да продължа с непосредствените думи, които Господ ми проговори в Залата на Божия Яростен Гняв. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Мой! Аз и Отец Ми ти наложихме злострадание, каквото даваме на малцина слуги, и велика мисия, с каквато се натоварват великите в Божието Царство. И сега какво повече да свидетелствам за теб, след като сърцето ти е в рани, а главата ти кърви от болезнените тръни на дяволското отмъщение? Ти наистина понесе и преживя много заради Мен. Но думите Ми са само още една причина да повдигнеш главата си като победител и триумфиращ воин от Сион! Защото ти пи и изпи Чашата Ми, слуго Мой! И не просто я изпи, но много пъти Аз доливах в нея нови и нови

³¹ (Откровение 18:4)

страдания, които понесе заради Мене! Затова и наградата ти в Небето е извънредно голяма. Не само на теб, но и на всички, които приеха да пият страданието Ми заедно с тебе, като те почитаха, обичаха и благославяха, както подобава на пратеник Господен.

Ето, за пети път в тази пророческа книга Аз те издигнах в Залата на Божия Яростен Гняв. И като ти посочвам петата от сферите, казвам ти:

Иди и извади с ръката си Божия Меч, който е забит в златната чаша на лукавството и съблазънта!”

Послушал Исус, аз пристъпих до петата сфера, като хванах дръжката на Меча и го вдигнах с ръката си. А тогава по протежението на Меча заблестяха думите от Асафовия псалом, които гласяха:

“Присмиват се и говорят нечестиво за насилие; говорят горделиво, издигат устата си до небето, и езикът им обхожда земята. Затова отбиват се при тях хората Му; и вода с пълна чаша се изпива от тях. И казват: От где знае Бог? И: Има ли знание у Всевишния?” ³²

Докато още четях правдивите стихове, Исус се приближи зад гърба ми и ме докосна с ръката Си, като казваше:

“Стефане! Много са днес нечестивите човеци, при които се отбиват хората Ми, за да пият от съблазнителните чаши на сърцата им! Те са, които се присмиват на свидетелствата ти! Те са, които говорят горделиво, издигат устните си до небето, а езиците им обхождат земята. Те са, които си мислят, че нечестият им не се вижда, нито се знае от Бога. Те са, които никак не вярват, че Всевишният знае за беззаконието им. Но Аз ти казвам, че те са, които са се излъгали и съблазнили в скришното на сърцата си, а никак не са усетили подмяната на Христовата с дяволската чаша.

Затова ти сега последвай Божия Меч и запиши на книга всичко, което сърцето ти ще види в тъмното битие на Сатана...”

Отново пристъпих с нозете си в гъстия като смола мрак на дяволското битие, а Божият Меч ме понесе надолу. И ето, че съвсем скоро очите ми

³² (Псалом 73:8-11)

видяха хвърленият зар на лукавството и съблазънта. Този път той беше обърнат към ада със стената си, в която измамливо светеше златната му чаша. Докато гледах чашата, дяволът изрева отсред нея, като казваше:

“Духове на чашата, явете се пред стената ми! И като напълните ръцете си с чаши от златната ми чаша, идете та подменете Завета на Христос с моя завет, и Чашата на Неговата Кръв и страдание, с чашите на моите блудства и чародеяния!

Всяко място, което не се пази от Духа на Йеова, ваше е – не го пропускайте! Всяко място, където не гори Огънят на Христовия Завет и не текат водите на Духа Му – ваше е, не го подминавайте!”

Чули гласа на господаря си, духовете на чашата се надигнаха като черен облак от огнените дълбини на пъкъла, като се приближиха до стената му. А тогава Сатана с голяма страст в гласа си повторно им изкрещя:

“Сърце да не оставите непокуварено, и земна църква да не оставите несъблазнена! Чувате ли ме! Искам съблазън в лукавството и лукавство в съблазънта! Искам смето ми, виното ми и всичката ми мъдрост да бъдат умело забъркани в чашите, с които ще измамите човеците! Не търсете малките, но големите! Не търсете овцете, но водачите! Защото слепите водители непременно ще доведат овцете при мене...”

Ето че под самата стена на сатанинската съблазън стана стълпотворение от твърде много демони. Те бяха многократно повече, отколкото бях виждал под другите стени. Така демоните взимаха златни чаши в ръцете си и бързаха да отлетят, за да извършат мисиите си. А и този път Божият Меч трепна в ръката ми, тъй че последвахме един от сатанинските пратеници. Така съвсем скоро видях църковна сграда, а Мечът направи да преминем през стената ѝ. И ето, че очите ми забелязаха празен салон и сцена, на която имаше амвон и пастор, подпрян на него. Явно, че службата вече беше свършила, а пасторът беше останал и след нея. Скръстил ръцете си, той се молеше, като казваше:

“О, господи! Толкова много намаля църквата, че вече съм напълно отчаян. Преди няколко години вярващите не се събираха в този салон, а сега половината стои празен! О, да би напълнил отново църквата ми, боже!

Да би върнал разпиляното и събрал отпадналите! Какво ли не бих дал това да се случи! Сърцето си бих пожертвал! Да, сърцето!”

Докато пасторът произнасяше последното изречение, отсрещ самия амвон изскочи демонът на сатанинската съблазън. И като изгледа пастора с поглед, в който се четеше укор, каза му:

“Докога църквата ти ще служи за съблазън? Докога и ти няма да се покаеш, че плашиш хората с гонение, страдание, и дори смърт? Такава ли е чашата господна? Такава ли е волята му за вас?”

“О, вестителю небесен! Вършил съм всичко по словото, но хората много намаляха!”

“Не, не си вършил всичко по словото!” – пресече го демонът. А след това му заповяда, казвайки:

“Извади чашата на сърцето си и пий! А след това ми кажи какъв е вкусът на изпитото!”

Послушал демоничната заповед, пасторът извади чашата, по чието дъно имаше едва няколко капчици. И като я надигна, канеше се да пие. Но тогава духът на съблазънта го прекъсна, казвайки:

“Да не си посмял! Не разбра ли, че те провокирам, за да ти покажа в какво не стоиш както трябва? Та нали ако още веднъж пиеш от тази чаша, аз ще си тръгна с обвинение против тебе, а сам господ ще слезе от небето и ще вдигне светилника, който е бил поставен над тебе! Но вместо това се покай, понеже господ е толкова благ към тебе! И той сега ме прати с неговата чаша, като заповядва да пиеш от нея! Ето, вкуси и опитай, че господ е благ!”

С треперещи пръсти пасторът взе златната чаша от демонските ръце, и я надигна до устните си, като отпи от нея. А след това, замаян и възхитен се облиза, като казваше:

“Вкусно, сладко, чудесно! По-прекрасен вкус от този никога не съм отпивал! Толкова благост, толкова успехи, толкова велики дела, които ни въвеждат в бъдещия век! Но защо, вестителю небесен, досега съм пил от онова вино, което отблъскваше хората и оредяваше редиците на църквата ми!”

В отговор демонът ловко взе чашата от пастора, като му казваше:

“Никой не налива ново вино в стари мехове! Твоето сърце е останало старо и е взряно в старовременната църква, която няма нищо общо с последното ново поколение и последната нова църква на Исус!”

“Но как така?” – удиви се пасторът – “Нали учението е едно?”

А демонът с преправен глас и изключително лукавство му отговори, казвайки:

“Какъв пастор си, ако не помниш думите на господата? Не каза ли той, че книжник, учил за небесното царство, прилича на домакин, който изважда от съкровището си ново и старо? Къде е новото ти на тебе? Не остана ли само със старото, за да оредява църквата ти?”

“Но какво да сторя, за да ми дадеш господната чаша?” – извика отново пасторът. А демонът с рязък глас му каза:

“Извади старата и я счупи, понеже господ вече не благоволи в нея! А наместо нея аз ще ти дам новата чаша, с която църквата ти отново ще се напълни. Дотолкова, че скоро ще трябва да мислиш за десетократно по-голяма зала!”

След тези думи на демона пасторът категорично извади старата чаша от сърцето си. И като замахна, строши я в нозете си, като казваше:

“Доволно дълго търпях страдание и мъки, в които господ не е благоволил! Време е за новото!”

Думите му накараха демонът да се усмихне и да му каже:

“Коленичи в славата на господата и пристъпи до мене. Аз сега ще те миропомажа и ще ти дам да проповядваш и да пиеш от новата чаша на господата!”

Чул думите на демона, пасторът коленичи в нозете му. А тогава демонът разтвори мантията си и започна да мастурбира върху главата на съблазнения, като му казваше:

“Чашата господна всякога да пазиш в сърцето си, и от виното му в нея всякога да пиеш! Помислите ти всякога да бъдат угодни на моя бог и от него да се не отречеш довека! Кажете “Амин” на думите, с които господ те запечатва като служител на новото му движение!”

“О, амин, амин, господи!” – извика с възторг пасторът. А тогава видението мигновено се промени. Понеже виждах въпросния нечестивец,

изправен на огромна сцена в една от най-елитните зали. Той крещеше на вярващите, казвайки им:

“Ще се радваме ли, божии люде! Ще пеем ли на името му! Нека се радваме, нека пеем, нека скачаме, нека се смеем! Той ни даде всичката радост на света! Той ни даде всичкото благоденствие на света! Той ни даде всичкия успех на света! Той заслужава нашето хваление и поклонение!

О, алелуя!”

Омагьосани от думите му, хилядите пееха и танцуваха, а върху гърбовете им пееха и танцуваха демони, уриниращи в златните им чаши. И ето, че от състрадание към сърцето ми, понеже погнусата ми беше достигнала върховен предел, Божият Меч прекрати видението. И тогава по протежението му заблестяха светли думи, с които Мечът Ми казваше:

“Иди и кажи на всичките си братя и сестри, че слугата не е по-голям от Господаря си, нито ученикът от Учителя си.

Вашият Господар и Учител е Христос!

Гоненият заради Правдата!

Мразеният заради Правдата!

Убитият заради Правдата!

Всички, които са Негови, ще бъдат гонени, мразени и убивани, за да пият от Неговата Чаша и да се уподобят в Неговите страдания! Но ако някой не е гонен заради Правдата, нито убиван заради Истината, то е защото е бил съблазнен да размени Чашата на Господното Странение и на Христовия Завет, за златната чаша на сатанинското благоволение, блудство и чародеяние! Не разменяйте Господната Чаша, Божии люде! Претърпете Господното страдание, за да бъдете от поколението на усъвършенстваните праведници, и на светиите, които се уподобиха в живот, подобен на Христовия, и в смърт, подобна на Христовата!”

След тези последни думи Мечът ме въздигна в Залата на Божия Яростен Гняв и в присъствието на Исус. А моят Господ, като погали главата ми, с развълнуван Глас ми проговори, казвайки:

“И този път Аз заповядах стената на твоя камък да влезе в сблъсък със стената на хвърления зар! Но ти удържа, слуго Мой!

Удържа с Моя Дух в сърцето си! Удържа с Моята Твърдост и с Моя Огън! Ето, казвам на всичките Божи чедра, че Чашата Ми и до този миг стои в Гетсимания и чака да бъде пита и изпита!

Идете там и я изпийте!

Идете отпосле до Кръста Ми и я напълнете отново!

Отново и отново, за да бъдете от поколението на Петър и Павел, Яков и Йоан, Сила и Варнава! Отново и отново, докато Сатана разбере, че от камъка на всеки от вас го гледа Огненото Лице на Всемогъщият от Сион! Отново и отново, докато на Сватбата Ми се явят най-усърдните Ми виночерпци от създаването на света! Тия са Моите думи против златната чаша на лукавството и съблазънта!”

7. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗЛАТНИЯ РОГ НА СЪБЛАЗЪНТА

(Или как дяволът възнаграждава вярата на чедата си)

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Ето, че стигнах до видението, което разкрива последната от стените на хвърления зар – стената на рога. Преди да те въведа в това ужасяващо видение, аз искам да те подготвя за нещата, които ще разбереш и които Сам Господ ще потвърди на сърцето ти.

Като начало искам да знаеш, че дяволът така е изградил стратегията на своите лукавства и съблазни, щото те да завлекат максимален брой човеци на територията на мерзостта и беззаконието. Самите съблазни имат ефекта на снегорини, поставени върху път, който трябва да бъде почистен. Първият снегорин тръгва и загребва снега от единия край на пътя. А каквото излезе от неговата власт, се поема от втория снегорин, който се движи зад него, заел втората част от пътя. Което излезе от властта на втория снегорин, се поема от третия снегорин, заел третата част на пътя. И така – по същият принцип, докато се стигне до последния шести снегорин, който е най-страшният, понеже поема най-едрите и замръзнали буци от сняг.

И така – нека следващите ми разсъждения напълно да те убедят кои човеци обслужват шестия снегорин. Или още по-ясно – къде действа съблазънта на дяволския рог, с който Сатана дава награди на най-усърдните си поклонници. Както вече си имал възможността да се убедиш още в началото на тази книга, там вкратце Господ ти показва, че духовете на рога са тези, които изграждат образа на звяра в сърцата на дяволските човеци. Защото не друго, но образът на Антихрист е наградата, с която дяволът възнаграждава най-злите, най-лукавите и най-съблазнените от неговите стени. Образът на Антихрист е рогът на дявола, с който той се готви успешно да прободне и пронизва сърцата на предадените му човеци.

Нека сега да ти напомня Божиите думи против Сатана, за да разбереш какво олицетворява неговия рог:

“Ти бе съвършен в постъпките си от деня, когато бе създаден, догдето се намери беззаконие в тебе. От много голямата ти търговия напълниха всичко сред тебе с насилие, и ти съгреши; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм, и те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи!” ³³

Виждаш ли, че има една съществена причина дяволът да бъде изтребен отсред огнените камъни и тази причина е търговията? Всъщност – именно търговията беше рогът на Сатана, с който той прободде сърцата на една трета от Небесните ангели. Но какво беше търговията в онзи миг на Луциферовото падение? Понеже горе в Небето няма нито сребърници, нито финикийски знаци. Истината е, че горе търговията беше размяна в сърцата на ангелите. Те размениха своето достойнство и съвършенство за поклон пред засеняващия херувим и за споделяне на всичките му богоборчески амбиции. Ето именно така дяволът надигна рога си против Отца, Сина и Святия Дух, а реакцията на Троицата беше мигновена и категорична. Дяволът беше изхвърлен от Божието Присъствие, лишен от Огъня и Святостта на Всемогъщия.

Как мислиш, братко мой? Щеше ли да има време и случай на земята, тъй щото Сатана отново да покаже рога си и да поиска да съблазни с него човечите? Щеше ли да има време и случай, когато той да превърне в търговци не падналите си бесове, но човечите, които по съдбоносни стечения на обстоятелствата са се намерили като Божий народ, на когото Отец е дал Словото Си, Завета Си и всичките Си обещания? Разбира се, че такъв случай щеше да се появи. И то не къде да е, но в Ерусалимския Храм, който трябваше да бъде **“молитвен дом на всичките племена”**. Ти знаеш ли какво е молитвен дом? Това е място, където Божиите поклонници трябва да се молят усърдно, за да извикат присъствието на Божия Дух и така Той да се погрижи за утробите на сърцата им. Молитвеният дом е място, където ние трябва да храним Божият Емануил, зародишът на божественото естество, което Благодатният Свят Дух е положил в нас. Но ето, че когато Исус влезе в Ерусалимския Храм, Той не видя молитвен дом на всички племена, а сергии, търговци, среброменители.

³³ (Езекиил 28:15-16)

Продавачи на овце и гълъби. Всъщност – Камъкът от Сион съзря нечестивия зар на лукавството и съблазънта. Съзря го като мерзостен камък, върху който поклонниците му бяха тръгнали да си строят разбойническия вертеп. И тогава Благостта върху Лицето на Божия Син се смени с Гняв. А ръцете Му, които до този миг бяха изцелявали, благославяли и хранили Израилевите множества, сплетоха бич от върви. И с ревност, каквато подобаваше на Стопанин на Божия Дом, Исус разтури масите на търговците, разпиля парите им и бичът Му се стовари върху гърбовете им. А устните Христови изрекоха страшни думи, думи на Божия Яростен Гняв:

“Писано е: "Домът Ми ще се нарече молитвен дом" а вие го правите разбойнически вертеп...”³⁴

Можеха ли търговците да си спомнят къде и кога е било писано това, което Исус им цитираше? Можеха ли да отворят свещените книги, та да видят, че Сам Отец чрез пророка Си Еремия беше пророкувал против това тяхно нечестие и против тази тяхна уродлива съблазън:

“Ето, вие уповавате на лъжливи думи, от които няма да се ползвате. Като крадете, убивате, прелюбодействате, и се кълнете лъжливо и кадите на Ваала, и следвате други богове, които не сте познавали. Дохождате ли после да стоите пред Мене в този дом, Който се нарича с Моето име, и да казвате: Отървахме се, - за да вършите всички тия мерзости? Този дом, който се нарича с Моето Име, вертеп ли за разбойници стана във вашите очи? Ето, сам Аз видях това, казва Господ...”³⁵

Сам Отец видя това, векове преди да се е случило!

Сам Синът видя това, като влезе в Ерусалимския Храм!

И най-сетне – един Господен пророк видя същото двадесет века по-късно. А Господ Исус напълни с ревност сърцето му, за да напише трилогията против търговците в Храма! Започваш ли вече да разбираш, че няма нищо ново под Слънцето Христос? Започваш ли да проумяваш, че този проклет хвърлен зар, наречен дявол и Сатана, не може да избяга от

³⁴ (Матей 21:13)

³⁵ (Еремия 7:8-11)

стените на камъка си, но е обречен да върши едни и същи мерзости и лукавства пред Божието Лице?

Двадесет века той търгува като избезумял в църквите! Двадесет века стената на рога му завлича безумци и ражда антихристи и богоотстъпници! Двадесет века сребърниците на Юда звънят с демоничната симфония на съблазънта! Двадесет века не се намериха слуги, които да дават даром и да възвеличат Благодатното Сърце на Небесния Отец!

А когато най-сетне се намери един, който да порази стената на зара и да смути рога му, всичките църкви вкупом закрещяха:

“Да низвергнем тоя Главчев! Да го заклеим като съблазнител! Той подкопава и руши църквите ни! Той завлича овце от стадата ни! Той руши пасторския авторитет!”

О, безумни и проклети поклонници на дявола! Как не се отвориха очите ви, та да видите, че сте станали разбойници, а църквите ви вертепи? Как не се покаяха сърцата ви, та да плачете горко, понеже всичките ви проповеди, свидетелства и конференции са били за все едно и също – да възхвалявате сатанинската съблазън, дошла чрез рога на неговата търговия?

Кога Господ Исус Христос заповяда в сърцата ви да бъдете търговци, та толкова да крещите от амвоните си и да насърчавате човеците да купуват книгите на американските писатели-търговци? Кога Господ Исус Христос ви продаде Маслото и Хляба Си, Виното и Меда Си, та да се радвате на сергиите и на цените върху всичките ви мерзости? Кога изобщо се съградихте като живи камъни върху Избрания Камък от Сион, та да проумеете, че Царството на Христос е Царство на Благодатната Божия Любов, а не вертеп, в който се натискат калкулатори и се пресмятат печалби?

Но знаеш ли, братко мой, че печалбата на църковните търговци ще им излезе не просто солена, но кървава. Тяхното пируване ще ги закопае в пъкъла. Понеже е било пир по време на чума. Понеже са угоили сърцата си, като в ден на клане. Осъдиха, убиха Праведния, а Той не им се възпротиви, за да запише делата им, като предмет на въздаяние от Божия Яростен Гняв. А аз, по изричната Воля на Господ Исус Христос, отново се

намерих в Залата на Божия Яростен Гняв. И Сам Господ започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Сега сърцето ти ще стане свидетел на най-страшното беззаконие, и на най-смъртоносна съблазън, която Сатана е успял да стори някога със стените си. Това е съблазънта, за която предупреди Апостолът Ми Йоан в “Откровението”, където Моят ангел заяви против блудницата Вавилон:

“...светлина от светило няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите търговци станаха големците на земята, понеже чрез твоео чародеяние бяха измамани всичките народи...” ³⁶

Как мислиш? Няма ли по земята твърде много търговци? И не излизаш ли ти всеки ден до магазина, за да имаш взимане-даване с търговци?”

“О, Исусе! Много търговци има по земята! И аз също имам вземане-даване с тях. За да си купя храна или дреха, както и всяко нещо, нужно ми за земния живот...”

“Но забелязваш ли, че Моят ангел не говори за какви и да било търговци, но именно за търговците на Вавилон, които стават големците на земята?”

“Да, Исусе! Забелязвам това! Но тия търговци на Вавилон не са обикновени търговци, за да станат големците на земята. Те не продават хляб, дреха или битови уреди. Те продават Теб, Твоео Слово, Твоята Святост, Твоео Помазание! Те продават човешки души, съвести и чест, достойнство и морал!”

“А какво е силен да им даде Сатана в отговор на тяхното усърдие да служат на най-страшната от съблазните му?”

“О, Господи мой! Какво друго да даде дяволът на търговците си, ако не рога от шестата си стена?”

“Точно така е, слуго Господен! Дяволът дава на търговците си рога от стената си! Но ако ти забележиш един рог, ще видиш, че той има два края. Единият е остър и служи за пробождане, а другият е

³⁶ (Откровение 18:23)

разширен и служи за обогатяване. Тъй щото докле търговецът пробжда и убива сърцата с остроото на рога, откъм широкото на рога към живота му потича благоденствие и просперитет. Какво ли ще да е тогава усърдието на дяволските търговци, за да казва **Словото Ми, че те стават големците на земята?”**

“О, Спасителю мой! Страшно ми е дори да помисля върху това! Но аз си мисля, че за да станат търговците големци на земята, то Сатана е бил абсолютно удовлетворен от делата им!”

“А в какво е най-силно сатанинското удовлетворение? Какво той желае най-силно през всичките хиляди години на своето падение?”

“О, Исусе! Най-много от всичко Сатана иска да пробде Теб! Не Теб, Който Си в Сион и царуваш в неизразима Слава, но Теб, Който Си Младенец в сърцата на повярвалите на Благата Вест...”

“А как тогава Ме пробждат търговците? Как Ме пробждат онези писатели, които уж за Мене пишат, уж от Мене имат помазанието си, а слагат цена върху безценното и мерзост върху Святото?”

Сълзите напиреха в очите ми, тъй щото паднах в нозете на моя Господ и ги прегърнах. А след това Му проговорих, казвайки:

“Скъпоценни мой Господи! Търговците Те убиват с примера си! Именно нечестивият им пример е острият дяволски рог, с който те Те пробждат в сърцата на тези, които се съблазнят и им повярват!”

“Разбират ли тогава Моите, че всеки, който извади пари, за да купи една едничка книга, свидетелстваща за Мене, вече сам е пробол сърцето си с рога на дявола? Разбират ли Моите, че Господ не е земна вещ, за да се продава и купува? Колко повече – когато продават и купуват онова, на което Той е свидетелствал с Кръвта Си и Духа Си? И къде в крайна сметка ще отидат съблазнените, които в безумие са дали парите си на сатанинските търговци?”

“О, Исусе! Те ще се съберат при дявола, който ги е пробол с рога си! Те са пиршеството на съблазънта му!”

Сълзите напиреха в очите ми, и гласът ми се превърна в ридание, когато усетих върху главата си нежната ръка на Господ. И ето, че Той отново ми проговори, като казваше:

“Аз те утвърдих в Святостта Си, слуго Мой! Аз те направих кошмар и ужас за тъмния рог на дявола! Затова сега се възправи и иди, та извади Божия Меч, който стои забит в рога на Сатана!”

Възправен на нозете си, аз се приближих до шестата сфера, като извадих от нея Божия Меч. А тогава по протежението на Меча заблестяха думите от Асафовия псалом, които гласяха:

“Ето, такива са нечестивите! Винаги са благополучни! Умножават богатство!” ³⁷

А Исус, като се приближи зад гърба ми, отново ми проговори, като казваше:

“Слез за шести път в тъмното битие на дявола! Защото Божият Меч ще те заведе, за да видиш съдбата на един от най-съблазняващите писатели-търговци, който във всички църкви е титулуван като Божий пророк. Никак да не спестиш на Божиите чеда подробностите от това видение! Виж и запиши всичко на книга! Защото скоро по земята ще настъпи злощастие от Бога, което ще връхлети като буря всичките съблазнители на Сатана...”

С ревност, която не мога да опиша, аз пристъпих в смолистия мрак на шестата сфера, като полетях с Божия Меч в тъмното битие на дявола. И ето, че очите ми отново видяха хвърления зар на съблазънта. Обърнат към ада с шестата от стените си, дяволът изкрещя отсред нея, като казваше:

“Явете се при стената ми, духове на рога! И като напълните ръцете си с рогове от рога ми, идете по цялата земя и намерете човеците, върху които е върховното ми благоволение! Намерете всичките проповедници, писатели и книжници, които повече от всичко искат да продават Христос и Христовото, за да станат моите най-убийствени съблазнители!”

Дочули гласа на господаря си, духовете на рога се надигнаха от ада като черен облак. И като се събраха под стената на дявола, започнаха да

³⁷ (Псалом 73:12)

пълнят ръцете си с рогове, които падаха от златния рог на Луцифер. А тогава лукавият отново им извика, като казваше:

“Настъпи часът на най-сладката ми радост и на най-жадуваното ми отмъщение против Йеова и Сина Му! Взимайте роговете ми, мои верни духове! И нека с острото на роговете да бъдат пробождани сърцата на всичките християни, та да умре в тях Младенецът! И нека от широкото на роговете да потече всичкото възможно изобилие, богатство и зашеметяващо благоденствие към моите търговци! Колкото повече пробождат, толкова по-богати ги направете! Въздигнете ги, посребрете ги, позлатете ги!”

Чули последните думи на господаря си, духовете на рога с още по-голямо усърдие събираха падащите рогове от рога на дявола. А тогава Божият Меч трепна в ръката ми, понеже ние последвахме един от духовете. И ето, че скоро очите ми разпознаха американския континент поради многобройните небостъргачи, които се издигаха гордо към небето. Така, преминали през стената на един небостъргач, ние се намерихме в стаята на проповедник, който беше натрупал стотици напечатани листи върху бюрото си. Той гледаше листите си, а след това ги вдигна в ръцете си, като каза:

“Аз съм помазан, господи! Виж колко много благодат ми даде, за да запиша всичките ти послания и думи към човеците! И сега какво друго да сторя, освен да те помоля да направиш това мое дело явно за целия свят и за всичките християни по земята! О, аз искам това! Аз работих толкова усърдно! Денем и нощем печатах откровенията ти и те станаха толкова много! Да би сега имал благоволение към труда ми, скоро би дошъл при мене! А аз бих желал по всякакъв начин това слово да достигне до хората ти! Сърцето си бих дал за това дело! Всичко бих сторил за тебе!”

В този миг отсред самото бюро на проповедника изскочи демонът на Сатана. И като погледна към проповедника, попита го:

“Готов ли си да платиш цената, за да може словото божие да докосне целия свят!”

“О, небесни вестителю!” – извика проповедникът:

“Всичко ще направя, само и само писаното да бъде разпространено!”

В отговор на думите му, демонът протегна към него златния рог, като му казваше:

“Този рог е отговор от бога за твоето служение! Но от твоята вяра зависи дали ще станеш успешен или не!”

“Какво се изисква от моята вяра?” – попита с въодушевление проповедникът. А тогава съблазнителният дух му каза:

“Вземи всичкото слово, което си написал и го пъхни в отвора на златния рог! Защото това е рог от олтара господен, рог с който ще прославиш името божие по цялата земя!”

С очи, плувнали от съблазън поради вида на рога, проповедникът взе всичките напечатани листа, като ги пъхаше в роговия отвор, тъй щото те просто изчезнаха в него. А това накара човекът да попита демона:

“Какво стана сега, небесни вестителю! Къде изчезнаха всичките ми свидетелства?”

А демонът с преправен глас, благо му проговори:

“Всичките ти книги са във великата снабдяваща сила на божия дух! Сам бог ще запознае с тях ангелите си, за да свидетелстват мощно за тях върху сърцата на хората! И сега ето какво ще направим! Ти ще отвориш сърцето си, а аз ще поставя в него рога на божие изобилие! Когато докоснеш с рога – благословен ще е поради свидетелствата ти! И като се поклони на божия рог, ще ти даде средствата, нужни за докосването на целия свят! Така рогът ще докосва сърцата човешки, а ти ще се радваш на изобилието, което тече откъм отвора му! Искаш ли това! Понеже сам бог забеляза усърдието ти и заповяда със златния рог на олтара да придобиеш благословение!”

“О, постави рога в сърцето ми!” – извика проповедникът и продължи: “Още сега ще тръгна да прославям божие име по земята!”

“Не просто ще тръгнеш, но колкото повече докосваш сърцата човешки с рога на божие благословение, толкова повече изобилие ще дойде към живота ти! Затова на всяка от книгите си цена да сложиш, за да знаят хората, че божие е твърде скъпоценно!”

“А редно ли е да сложа цена?” – попита проповедникът. И тогава демонът с още по-лукав глас му проговори, като казваше:

“Защо имаш очи да гледаш нищожното, а нямаш очи да съзреш великото, което ще сътворят книгите ти по земята? Какво тук значи някаква цена, когато човеците получават за парите си Свят Дух? Парите, така или иначе, ще ти влязат в употреба за велики дела, а Святият Дух ще бъде завинаги запечатан в сърцата им! Не е ли така? Не е ли чудесно това? Не ти ли подсказва сърцето същото, а?”

“О, разбира се, че ми подсказва!” – възкликна проповедникът:

“В крайна сметка аз им давам Духа без пари, а цената е само за разходите, нали?”

“Разбира се, разбира се! И на кого да уповава Бог в това последно време, ако не на човеци, които имат сърцето му и искат да разпространят светлината му по целия свят! А сега – обещаното от тебе! Отвори сърцето си, за да сложа рога от божия олтар вътре в него!”

Дръпнал сакото си и разкрил гърдите си, проповедникът извика:

“Ето сърцето ми! Положи в него златния рог и нека аз да стана най-успешният и най-титuluваният проповедник на Божието спасение!”

“Нищо още не си видял!” – усмихна му се демонът и продължи – “Твоите книги ще станат най-продаваните в историята на християнството. Ти ще напишеш оттук нататък само бестселъри! Сам ще видиш това! Но аз нека сега да положа златния рог, както подобава на посочен от бога помазаник!”

Ето, че демонът хвана с мръсните си пръсти сърцето на проповедника. И като сниши гласа си, тъй щото проповедникът да не го чува, заби рога в зачатъка на божественото естество, който до тоя миг беше стоял в сърцето. И понеже зачатъкът започна да кърви в предсмъртен гърч, демонът с всичката си злоба Му каза:

“Кърви и умри Емануиле! Рог от моя господар се забива в Тебе! Всичко, що даром Си дал на тоя проповедник, ще бъде продадено! Всичко, що благодатно Си изсипвал от Небето, ще служи за съблазън! И мнозина ще се заблудят, понеже в книгите на тоя проповедник уж ще Си жив, но в примера му вече Си прободен!”

След тия мръсни и злобно прошепнати думи, демонът се надигна от сърцето на проповедника, като му казваше:

“Продавай и носи светлина на света, божий човеко! Колкото повече продаваш, толкова по-далеч ще стигнеш и по-високо ще се издигнеш! Докле обиколиш с благовестие земята, тъй щото да се изтърсят от нея злодейците! Имаш необикновена съдба от моя бог – да тичаш по-бързо от всички други! Така тичай, щото да грабнеш венеца на славата!”

“О, амин и алелуя!” – извика проповедникът. А демонът, преди да размахна черните си крила, докосна златния рог, като казваше:

“Нека в тоз час се яви всичкото божие благоволение над живота ти!”

След последните думи видението мигновено се промени. И аз виждах въпросния проповедник, облечен със златни дрехи и насочил златния си рог към хилядно множество на конференция. Той вдигаше книгите си и ги размахваше над главата си, като казваше:

“Ще купим ли тези чудесни свидетелства? Ще дадем ли парите, които нямат никакъв смисъл, за да придобием всичкия смисъл на вярата си?”

“О, амин, амин!” – крещяха съблазнените хора. А при всяко изречено от тях “амин”, тъмни стрели излизаха от златния рог, като пробождаха сърцата им. И при всяко повторно “амин” дъжд от милиони долари излизаше от отвора на златния рог, а банкнотите се стелеха в нозете на проповедника. Така дойде миг, когато Божият Меч прекрати видението пред сърцето ми. И тогава по протежението на Меча заблестяха думи, с които Святият Дух ми казваше:

“Иди и предупреди всичките Божии люде, че Исус идва скоро! И ще Го видят онези, които Го прободоха! А тогава всичките Вавилонски търговци ще рекат на планините и хълмовете:

“Паднете и ни покрийте, защото дойде денят на Гнева Му и кой може да устои!”

Божии люде! Повече никога и никак да не сте купили и продали Исус, вашия Господ! Но наместо това се покайте и плачете горко, за да ви изцели Господ от пораженията на рога! И като ви прости, да даде Живот и Благодат на Емануил в сърцата ви!

Божии люде!

Примерът на писателите-търговци, които пробождат мнозина със златния рог на дявола, е най-убийствената съблазън, с която

Сатана ражда образа на звяра в сърцата на съблазнените и извратените! Те са големците по земята, натрупали милиони и милиарди долари от духовно нечестие! Скоро да гиzakлеймите като антихристи, за да не споделяте техните язви и тяхната проклета участ! Скоро да престанете да купувате и продавате, но да се научите от Исус да давате, ако искате Сърцето Му да е ваше сърце, и Духът Му да е ваш Дух!”

След тези последни думи Божият Меч ме въздигна в Залата на Божия Яростен Гняв и в Присъствието на Исус. И ето, че Господ ми проговори, като казваше:

“Ликувай, слуго Господен! Защото камъкът ти се сблъска със стената на дявола! И по твоята стена не остана дори драскотина, но върху дяволската стена остана дълбока пробойна, която той няма да запуши и възстанови до свършека!

Ето, викам към слугите по Сърцето на Отца Ми! Давайте, давайте, давайте! Бъдете Живата и Свята Благодат на Сион, която роси от Небето, докле облаците изливат Правда! Давайте, давайте, давайте! Станете жертвени юнци пред Престола на Отца Ми, защото делото ви ще пребъде и вие ще блестите като звездите – до вечни векове! Аз, Камъкът от Сион, изрекох тия Мои думи против златния рог на лукавството и съблазънта!”

8. ВИДЕНИЕТО С МЕЧА НА БОЖИЯ ЯРОСТЕН ГНЯВ

(Или за сетнината на нечестивите поклонници на дявола)

Братко мой! Верни ми приятелю!

Тази пророческа книга би останала непълна, ако по благоволенieto на моя Господ Исус Христос не ти разкрия и последното страшно видение, което ми беше дадено в Залата на Божия Яростен Гняв. В пророческите книги, дадени ми от Небето, аз многократно се убедих, че числото седем е число на Божията пълнота. Ето защо шестте Божии Мечове забити в шестте сфери върху шестте символа на сатанинската съблазън ми изглеждаха някак странно, въпреки неоспоримият факт, че стените на хвърления зар са именно шест. Това ме накара да притая дъх и да изчакам до написването на видението, касаещо и последната, шеста стена на тъмния и беззаконен камък Сатана. А когато вече бях приключил с видението, Исус отново ме въздигна в присъствието Си и ме въведе в Залата на Божия Яростен Гняв. И ето, че там Той ми проговори, като казваше:

“Слуго мой! Има едно последно видение, което искам да дам на сърцето ти. Защото, както и ще прочетеш в псалома на Асаф, там стиховете продължават. А какви са следващите думи, които Моят певец записа за поколенията?”

“О, Исусе! Асаф продължава в псалома си, като казва:

“Наистина аз съм напразно очистил сърцето си, и съм измил в невинност ръцете си, тъй като съм измъчван цял ден, и наказван всяка заран. Ако речех да говоря така, ето, изневерил бих на поколението на чедата Ти; и мислех как да разбера това, но ми се виждаше много мъчно, докато влязох в Божието Светилище и размишлявах върху сетнината им. Ти наистина Си ги турил на плъзгави места, тръшнах Си ги на разорение. Как изведнъж стигат в запустение! Съвършено се довършват от ужаси...”³⁸

“Точно тук спри, понеже искам сърцето ти да прогледне именно върху вече казаното!” – ми заповяда Исус и продължи:

³⁸ (Псалом 73:13-19)

“Можеш ли да познаеш коя е най-страшната дума в стиховете, които Ми цитира?”

Погледнал Асафовия псалом, който блестеше в сърцето ми, аз забелязах думата и затова отговорих на Господа, казвайки:

“О, Спасителю мой! Не виждам по-страшна дума от думата **“сетнина”**. Защото когато Асаф е влязъл в Божието Светилище е разсъждавал именно върху сетнината на нечестивите...”

“А какво означава думата “сетнина”? Не касае ли тя съдбата на човека, която му се случва отпосле, след като умре? Понеже сетнина идва от “сетне”, а “сетне” ще рече по-отпосле, по-късно и от най-късния миг...”

“О, Исусе! Сетнината е съдбата за вечни векове, която по никакъв начин повече не може да бъде променена...”

“Именно това исках да чуя от тебе, слуго Мой! Именно, че сетнината е непроменима съдба. А какво ще рече да не може никога повече да се промени съдбата, когато това касае именно нечестивите?”

“О, Исусе! Това е ужасът, за който не искам да мисля!”

“И правилно не искаш! Но понеже си слуга Господен, ти непременно трябва да видиш сетнината на нечестивите, така, както я е видял Асаф. Понеже и той е измъчвал сърцето си, като е гледал привременната безнаказаност на нечестивите съблазнители. Но когато Господ му е дал да мисли върху сетнината им, то тогава сърцето му е намерило съвършен мир и съгласие със съдбите на Бога. Понеже не е страшно наказанието на Бога, което иде приживе. То не е сетнина, а показана Милост и Благост, назначени да променят съдбата на човеците към добрата сетнина. Но истински ужасното и страшното е, когато Отец Ми предаде нечестивите в ръцете на дявола, за да им даде Сатана земен дял, като скрие от сърцата им сетнината на която са предадени.

Да, казвам ти! Това е истински ужасното и страшното! Защото именно така Отец Ми приготвя нечестивите за Деня на Гнева Си, и за сетнината, запечатана от Божиите вечни проклетия. И понеже ти

видя и държа в ръката си шест Божии Меча, то нека сега те направя свидетел и на Седмия Меч, който е Мечът на Божия Яростен Гняв...”

След последните Си думи Господ пристъпи в средата на Залата. И като вдигна ръцете Си нагоре, извика със силен Глас:

“Отче Святи! Благоволи да покажеш на слугата Си Меча на Твоят Яростен Гняв, който трупаш за възмездие върху нечестивите съблазнители!”

В отговор на Исусовия призив, покривът на Залата се отвори. И тогава оттам се простряха ръцете на Всемогъщия, а Гласът Му прокълна, като ми казваше:

“Слуго Господен! Виж какво ще извършат Святите Ми ръце, които вършат Правда и раздават правосъдие! Виж как Отческите ръце ще съберат шестте Меча, прострени против всичкото тъмно битие на лукавия! Виж как шестте Меча ще се съединят в един Седми Меч на Божия Яростен Гняв! И виж как този Седми Меч ще се простре към земята, за да въздаде на нечестивите за нечестието им, и на съблазнителите за всичките съблазни, с които са убивали и помрачавали Чистата Вяра на Моя Син Исус!”

Докато Гласът на Отец кълтеше в Залата, шестте събрани Меча в ръката Му се съединиха в един пламнал от Гняв и Ярост Меч. И ето, че Отец хвана дръжката на Седмия Меч и отново извика:

“Явете се около ръката Ми, ангели на Моя Гняв! Защото Аз ще стоваря Меча Си по земята! И гдето го стоваря, там нека смърт прекъсва живота на нечестивите, и адът нека ги поглъща! Бъдете заедно с Меча Ми ангели на злощастията! Тия, които задържах с векове и години! Тия, чийто справедлив гняв не изливах, докато държах пророците Си в пролома, за да призовават на покаяние и обръщане към Правдата! Слезте с Мене и нека въздадем на рода на нечестивите!”

След тези думи Отческата ръка простря Седмия Меч надолу към земята, а ангелите обиколиха Меча и бяха хиляди по хиляди. А когато острието на Меча се заби в земята, настъпи времето на Божието въздаяние...

Съблазнителите на пръстена се озоваха в пълен ужас. Едва сега те видяха смолата и мрака, на който са били предадени. И като закрещяха със зверски гласове, протягаха ръце към Святата Божия Ръка, та дано биха били пощадени. Но пощада нямаше никаква и те се плиснаха в огнените реки на неугасимия ад.

Съблазнителите на короната се озоваха в пълен ужас. Едва сега те видяха, че съвестите им са прегорели, а духовните им устои пречупени на две! "Това е недопустимо, Боже! Ние бяхме царе!" – крещяха те и търсеха пощада от Божията Свята Ръка. Но пощада нямаше никаква и те се плиснаха в огнените реки на неугасимия ад!

Съблазнителите на огърлицата се озоваха в пълен ужас. Едва сега те видяха, че духовете им горят от гордостта на дявола, а отровният дим е опушил до черно образите на лицата им!

"О, Боже! Нали уж Ти ни направи да стоим до елита Ти и да Ти бъдем благоухание! Пощади ни сега! Погали ни с ръката Си!" – крещяха те, виейки от болка. Но пощада нямаше никаква и те се плиснаха в огнените реки на неугасимия ад.

Съблазнителите на лупата се озоваха в пълен ужас. Едва сега те видяха, че раят на Сатана се заплаща в ада.

"Къде е обещаното ни благоденствие?" – крещяха те. "Къде са всички скъпоценни светлини на Сион?" – пищяха други. "Пощади ни, Всемогъщи! Все трябва да Си видял дело в живота ни, достойно за Милостта Ти!"

Но пощада нямаше никаква и те се плиснаха в огнените реки на неугасимия ад.

Съблазнителите на чашата се озоваха в пълен ужас.

"Това е недоразумение! Не е доктринално! Ние сме служители на Завета Господен! Най-малко върху нас трябва да идва подобна сетнина! Това е страшна грешка от Твоя страна, Господи! Скоро да ни измъкнеш оттук, чуваш ли?"

Но отговор от Всемогъщия нямаше никакъв и те се плиснаха в огнените реки на неугасимия ад. Накрая дойде редът и на съблазнителите на рога. Видели ужаса, надвиснал над сърцата им, те с всичкото си усилие се опитваха да извадят златните рогове от сърцата си, като казваха:

“Дай ни още един шанс, Боже! Само за миг ни върни на земята и този час ще се отречем от всичките си пари и богатства! О, смили се над нас! Като Лазаровци бихме живели до сетния си миг! Не ни предавай на царя на ужасите! Не ни определяй сетнина с извращения! Как да бихме знаели, че търговията е грях! Нямаше кой да ни каже! Нямаше кой да ни стресне! Нямаше кой да ни събуди!”

Но и този път отговор от Всемогъщия нямаше никакъв и те се плиснаха в най-дълбоките и проклети места на неугасимия ад. А тогава ангелите на злощастията заобиколиха Божия Меч. И като го докоснаха с копията и лъковете си, извикаха със силни гласове:

“Бъди утешен в Сърцето Си, Отче Всемогъщи! Защото се погубиха тия, които вършат съблазън и обичат стените на тъмния зар! Бъди въздигнат от чистите и праведните, Справедливи! И нека Те хвали Небето и всичко що живее в него! Защото когато се погубват нечестивите, в Града Ти настъпва тържество!”

След тия последни думи на ангелите Божият Меч се въздигна нагоре, придружен от бляскавата Светлина на Божиите мъздовъздатели. А Исус, като ме прегърна, за сетен път ми проговори, като казваше:

“Слуго Господен! Приключваш най-славната и най-святата година в живота си! Година, в която Господ твоят Бог ти даде да въртиш Меча Му, както подобава на Сионски войн!

Блажени всички, които са били просветени от Светлината на Меча Господен! Блажени всички, които са придобили Божията пълнота чрез Меча Господен! Блажени всички, които като живи камъни, съградени върху Мене, са смачкали съблазните на дявола, за да заблестят отвътре като звезди до вечни векове!

Ето, Аз ида скоро! За да ви вдигна в ръката Си и да ви направя да се съградите в Небесния Ерусалим – градът на Вярата ви, градът на молитвите Ви, градът на блаженствата Ви! Аз, Святият Камък от Хълма Сион, дадох тия видения на пророка Си!

Аз ги вдъхнових! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”